

Αγαπώντας
το βουνό
και ζώντας
κοντά του
μακραίνουμε
τη ζωή μας

Κορφές

59/86 Μάιος - Ιούνιος 150 δρχ.

ACONCAGUA

Το Σπήλαιο
Πρ. Ηλία Γλυφάδας

Αποτελέσματα
Αγώνων ΣΚΙ

45η Π.Ο.Σ.

Τα ροδάρια

Τάκης Μπουντόλας

Τηλέμαχος Κανελίδης

Ο Ολυμπος στη ζωή των Ελλήνων

Τετραμηνιαίο Περιοδικό
της Ορειβατικής Περιφέρειας
Κεντροδυτικής Μακεδονίας

Διαβάζοντας θέματα
του βουνού είμαστε
πάντα κοντά του

Μάιος - Αύγουστος 1986

Έτος 10, Τεύχος 20, Τόμος 10ς

βουνισιος αέρας

Πανελλήνια γιορτή Ειρήνης
Η 3η Βορειοελλαδική Συνάντηση

Μίνως Παπανικολάου

Κώστας Ταξίδης

Τετραμηνιαίο Περιοδικό
της Ορειβατικής Περιφέρειας
Κεντροδυτικής Μακεδονίας

**ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ
ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΗΣ**

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΕΣ ΤΟΥ «βουνίσιου αέρα»

Ε.Ο.Σ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ε.Ο.Σ. ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Ε.Ο.Σ. ΝΑΟΥΣΑΣ

Σ.Ο.Χ. ΦΛΩΡΙΝΑΣ

Ε.Ο.Σ. ΚΟΖΑΝΗΣ

Σ.Χ.Ο. ΒΕΡΟΙΑΣ

Ε.Ο.Σ. ΛΙΤΟΧΩΡΟΥ

Χ.Ο.Σ. ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Χ.Ο.Ο.Π. ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ

Φ.Ο.Ο. ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Σ.Χ.Ο. ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Σ.Ε.Ο ΚΟΖΑΝΗΣ

**ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΜΑΣ
Ε.Ο.Σ. ΛΑΡΙΣΑΣ**

βουνίσιος αέρας

**ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΗΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**

ΕΤΟΣ Α – ΦΥΛΛΟ 20 – ΙΟΥΛΙΟΣ 1986

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ : Δημ. Μπάϊτσης

Β. Κων/νου 12 Νάουσα

0332 – 24.717

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Κ.Δ. Μακεδονίας

ΕΔΡΑ Ε.Ο.Σ. ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ΦΩΤ. ΕΞΩΦΥΛΟΥ: Αναμνηστικό. Αντώνη Χατζάρα

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

Νάουσα

Αγαπητοί μας, Φίλοι και Φίλες

Επικοινωνούμε και πάλι μαζί σας. Θέλουμε και μεις να πούμε τι νοιώθουμε. Δεν είμαστε πομποί, είμαστε και δέκτες.

Νοιώθουμε μεγάλη συγκίνηση για την αγάπη και την εκτίμηση που δείξατε στο «βουνίσιο αέρα» από το πρώτο ξεκίνημα.

Αυτό δείχνει ότι οι προσπάθειές μας βρήκαν μεγάλη απήχηση και ότι ο «βουνίσιος αέρας» από την πρώτη παρουσία του κέρδισε την εμπιστοσύνη σας. Αυτό το γεγονός μας υποχρεώνει να πολλαπλασιάσουμε τις δραστηριότητες για να γίνουμε καλύτεροι.

Συνάδελφοι

Στις σελίδες του δεύτερου τεύχους φιλοξενούνται άρθρα και συνεργασίες γνωστών επιστημόνων και ορειβατών. Επίσης και άρθρα καθώς και συνεργασίες νέων ανθρώπων. Μαζί η παλιά και η νέα γενιά των συγγραφέων. Για μας, αυτό το γεγονός προξενεί ιδιαίτερη χαοά. Και αυτό θέλαμε. Να εξασφαλίσουμε τις προϋποθέσεις και να αυξήσουμε τις πιθανότητες για την σωστή πορεία του «βουνίσιου αέρα». Να γίνει ένα περιοδικό χρήσιμο και ωφέλιμο στον τόπο και στο χώρο μας. Ένα περιοδικό αγαπητό από όλους. Ένα περιοδικό που να έχει κάτι καλό να πει και να προσφέρει. Ένα περιοδικό υψηλής ορειβατικής στάθμης.

Σ αυτό το τεύχος παρουσιάζουμε την 3η Βορειοελλαδική Συνάντηση Ορειβατών στο Λαίλιά, καθώς και τη γιορτή «Ειρήνης» στον Κιθαιρώνα.

Τέλος, από τη στήλη αυτή νοιώθουμε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε όλους όσους βοήθησαν και βοηθούν στη διάδοση του περιοδικού και όλους τους συνεργάτες. Ευχαριστούμε όλους τους συνδρομητές και κάθε φίλο – φίλη αναγνώστη που έχει την υπομονή και μας διαβάζει.

Της Σύνταξης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ – ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ – ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ	
Η Ορειβασία σαν Άθλημα – Οι θέσεις της ΕΟΣ	44
Η «Περιφέρειά μας» Απ την Γραμματεία της περιφέρειας	46
ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΣ	
Ο ΕΟΣ Ναούσης μετά τον πόλεμο του Τάκη Μπάϊτση	47
Ίδρυση του ΣΕΟ Κοζάνης	52
ΟΙ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΟΙ ΜΑΣ	
Δημήτρης Μπατάρας, της σύνταξης	50
ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ	
Κώστας Ταξιδής, του Αθανασίου Αλεξανδρόπουλου	50
Ο Μίνως Παπανικολάου, του Δημήτρη Μπατάρα	51
Μανώλης Γοραντωνάκης, της σύνταξης	77
ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΜΑΣ – ΣΤΗ ΦΥΣΗ	
Σήμανση στο Οροπέδιο των Μουσών, του Λουκά Γιαννακούλη	54
Το Φαράγγι του Δίκταμου, του Αναστάση Γ. Τύμη	55
Βαρνούντας, του Χρήστου Φάτση	73
Το Φαράγγι του Βουραϊκού, του ΕΟΣ Καλαβρύτων	76
ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ	
Μάθετε Ορειβασία Στράτου Λ. Παρασκευαΐδη, του Τάκη Μπάϊτση	57
ΤΕΧΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ του Λουκά Γιαννακούλη	58
ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ – ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ – ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ	
3η Βορειοελλαδική Συγκέντρωση του Ζάτκα Χρήστου	61
Πανελλήνιος Ορειβατικός Μαραθώνας του ΕΟΣ Θεσσαλονίκης	67
Ανδεις 1986 του Στράτου Παρασκευαΐδη	68
Πανελλήνια Γιορτή Ειρήνης	70
Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ	74
ΔΙΑΦΟΡΑ	
Διακηρυξη της Αντι – Κυνηγετικής Πρωτοβουλίας	65
Η Διατροφή του Ορειβάτη του Παναγιώτη Μακρυγιάννη	69
Ξέρετε ότι, του Αλέκου Νικολαΐδη	75
Η Ορειβασία όπως διατυπώθηκε κατά καιρούς από Βετεράνους	
REINHARD KARL	49
RENE DESMAISON	60
Ορειβασία στο Όρος Τσερνομπίλ του Νίκου Χατζηώννου	77
Απάντηση στο ΣΕΟ Θεσσαλονίκης	78

**ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΙΔΙΩΤΩΝ ΔΡΧ. 300
ΔΗΜΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΣΥΝ/ΣΜΟΙ ΔΡΧ. 500**

Συνέντευξη τύπου της Ελληνικής Ομοσπονδίας

Εκπρόσωποι της Ομοσπονδίας μας στις 11.2.86 έδωσαν συνέντευξη τύπου στην οποία αναπτύσσουν τις θέσεις της ορειβασίας και τη δραστηριότητα της ΕΟΟΣ.

Εμείς δημοσιεύουμε αυτούσια τη συνέντευξη για να μάθουν και οι αναγνώστες μας τη δραστηριότητα και ενεργετικότης προϊσταμένης μας αρχής.

Η ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ ΣΑΝ ΑΘΛΗΜΑ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ο.Σ.

Η Ορειβασία είναι ένα άθλημα, μη ανταγωνιστικό βάσει του Ν.Δ.75/75. Σαν κάθε άθλημα έχει τους κανόνες του, τις προδιαγραφές του. Οι κανόνες αυτοί είναι σχεδόν άγνωστοι στο ευρύ κοινό, μ αποτέλεσμα η Ορειβασία απ τη μια να συγχέεται με την Ορεινή πεζοπορία, απ την άλλη ν αποκτά διαστάσεις μύθου, με κινδύνους και ηρωικά κατορθώματα.

Ορειβασία είναι η ανάβαση στο βουνό, από πλευρές όπου απαιτείται τεχνική και τεχνικά μέσα, τεχνική η οποία βαθμολογείται σύμφωνα με μια διεθνώς αποδεκτή (από την UIAA Διεθνή Συνομοσπονδία Ορειβατικών Ομοσπονδιών) κλίμακα δυσκολίας (με βαθμούς από το I έως το VII και φυσικά ενδιάμεσες βαθμίδες που συμβολίζονται με το συν (+) ή το πλην (-)).

Τα κριτήρια βαθμολόγησης (κατάταξη δυσκολίας) αναφέρονται κατά κύριο λόγο στην μορφολογία του πεδίου και την, θετική ή αρνητική ως προς την κατακόρυφο, κλίση του. Ο βαθμός Ι ορίζεται σαν το κάτω όριο, όπου για ν ανέβουμε μια πλαγιά απαιτούνται στοιχειώδως και α χέρια, εψώ ω VII βαθμός το όριο σημερινό) των ανθρώπινων δυνατοτήτων. Στην βαθμολόγηση παίρνεται υπόψη ακόμα το συνολικό μήνιος της διαδρομής, η υψομετρική παφορά, οι αντικειμενικοί κίνδυνοι και δυσκολίες (δυσκολία καρφώματος, κίνδυνος βράχων ή πάγων .a.), η συνέχεια και διάρκεια των υσκολιών (περιόδου).

Ωρειβατικών Συλλόγων

σεων με τους ασκούμενους στο Jo-
king.

Η Ορειβασία, κυρίως δε όταν αφορά μεγάλα βουνά, περικλείει σοβαρούς αντικειμεντικούς κινδύνους. Οι κίνδυνοι αυτοί έχουν να κάνουν με το βουνό, με το πεδίο δηλαδή της δραστηριότητας του Ορειβάτη, κι όχι με την Ορειβασία σαν Αθλήμα. Οι κίνδυνοι αυτοί είναι κοινοί με τον Ορεινό πεζοπόρο ή τον χιονοδρόμο εκτός πίστας. Οι καιρικές συνθήκες, οι χιονοστιβάδες, το κρύο, η απώλεια του προσανατολισμού, τα ατυχήματα (στραμπουλίγματα ή μικροσπασίματα που συμβαίνουν από απροσεξία) είναι προβλήματα όλων όσων δραστηριοποιούνται στο βουνό και δεν είναι ούτε πεισσότερα ούτε δραματικότερα από προβλήματα άλλων δραστηριοτήτων π.χ. εργατικά ή οδικά ατυχήματα.

Ετσι δεν ορίζουν οι κίνδυνοι την Ορειβασία, ούτε τον Ορειβάτη. Όσοι παρουσιάζουν τους κινδύνους τις συνθήκες σαν πρωτεύοντα τοιχεία μιας προσπάθειας απλώς προσπαθούν να καλύψουν την έλειψη πραγματικής αθλητικής προπάθειας, και υπολογίζουν στην υαισθησία του κοινού σε θέματα ανής ή θανάτου.

Είναι γεγονός ότι υπάρχει ένας σωτερικός σύνδεσμος Ορειβασίας αι κινδυνου. Κάθε Ορειβάτης, από

να επίπεδο και πάνω, ανέχεται ή
έχεται ένα ορισμένο ποσοστό ρι-
κου το οποίο κατά κανόνα δεν αφο-
ύ τον τραυματισμό του, αλλά την ι-
α του την ζωή. Όμως αυτό αφορά
οοσπάθειες πολύ υψηλού επιπέδου
αι όχι το μέσο επίπεδο της Ορειβα-
ας όπου ο κινδυνος είναι ελάχι-
τος, πλην όμως και εδώ είναι το
αίσθητο σημείο, ορατός. Πράγμα-
ένα ταξιδί μ αυτοκίνητο το Πάσχα
χρι την Θεσσαλονίκη περικλείει έ-
ι μεγάλο ποσοστό κινδύνου, όχι ό-
ος άμεσα συνειδητοποιούμενου
λά στατιστικά αποδεικνύμενου,
αποτέλεσμα κανείς (μέχρι τώρα
υλάχιστον) να μην διεκδίκησε τον
λο του ήρωα (αν και θα έπρεπε)
την επιτυχία του ταξιδιού του

Στην Ορειβασία ο κίνδυνος όσο μικρός κι αν είναι, είναι ορατός, και αυτό δημιουργεί ποικίλες συναισθηματικές αντιδράσεις. Αυτό το στοιχείο, κάνει την Ορειβατική δραστηριότητα έντονα διαπισταγωγική, και τους Ορειβάτες μια ιδιαίτερη ομάδα. Οταν δε συζητάμε για Ορειβάτες επιπέδου, που η πολύχρονη δραστηριότητά τους, έχει φέρει αντιμέτωπους με πολλές μορφές του παραγόντα κινδύνου, τότε διαπιστώνουμε έντονα κοινά στοιχεία, παρόλους τους φαινομενικά αντίθετους ή διάφορους χαρακτήρες.

Κλείνοντας το κεφάλαιο αυτό
ρέπει να τονίσουμε ότι η Ορειβασία
αν αθλητική δραστηριότητα έχει
ριτήρια αξιολόγησης σαφή που α-
ορούν την τεχνική υπερνίκησης
ων βαθμολογήσιμων δυσκολιών
ας διαδρομής στο βουνό. Ο κινδυ-
νός ή οι συνθήκες είναι εξωτερικά
στοιχεία της δραστηριότητας αυτής,
αι την αφορούν διαφοροποιημένα
πό άνθρωπο σε άνθρωπο και σε ε-
πεδο πραγματοποίησης. Κατά συ-
πεια δεν μπορούν να αξιολογούν-
ται σαν συστατικά στοιχεία.

Η Ορειβασία είναι ένα από τα αξιόλογα αθλήματα μια και πρόσφετει ταυτόχρονα, έντονη γύμναστική του σώματος, έντονη πνευ-

Ο Τομέας των Εκδηλώσεων Εσωτερικού, ας πούμε οι αγώνες μας, περιλαμβάνει εκτός από την καθιερωμένη Πανελλήνια Ορειβατική συγκέντρωση, που θα γίνει φέτος στη Άγραφα, ακόμα 5 περιφερειακές συγκέντρωσεις, 10 παιδικές Ορειβατικά Κέντρα και 8 Ορειβατικές Κατασκηνώσεις. Ακόμα προγραμματίζονται 3 διασχίσεις πολυήμερες μεγάλων Ορεινών όγκων και 3 νέες πεζοπορίες.

Θέσεις Διο σημαντικές πρωτοβουλίες

Η ΕΛΛ. Ομοσπονδία Θρειβάτης αναλαμβάνονται φέτος. Η πρώτη είναι οι αγώνες Θρειβατικού σκκ., δραστηριότητα σχεδόν άγνωστη στην Ελλάδα. Η δεύτερη είναι η Πανευρωπαϊκή συνάντηση Αναρριχητών στα Μετέωρα. Η συνάντηση αυτή που έχουν προσκληθεί 15 κράτη και περίπου 40 αναρριχητές ανάμεσα στους καλύτερους διεθνώς θα πραγματοποιηθεί στις 13 με 20 Σεπτεμβρίου 1986. Σημείώνως ότι στα

τική Μετέωρα υπάρχουν περίπου 400 α-
αμι- ναρριχητικές διαδρομές και κατα-
πο- κλίζονται στην κυριόλεξια κάθε χρό-
κό- νο από ξένους (κυρίως Γερμανούς)
λικά αναρριχητές. Ιστοταχύδροι τρεψίδες
και νοτίτσιαναρριχητές.
μα- Στο τομέα των εκδηλώσεων έ-
μα- βιβλιογραφία μετέωρα

ξώτερικου, περιλαμβάνεται μόνο η Συμμετοχή μας στην ορισμένες αναγκαίες εκδηλώσεις της ΕΙΑΑ, Διεθνούς Ορειβατικής Ένωσης, στην ο-

εις την πατριαρχική, Επίσκοπη, Οικουμένη, ποιά σημειώνουμε κατέχουμε σημαντικές θέσεις στην Διοίκηση και στις επιτροπές της μονόχρονης ράβδου.

Τέλος το υλικό και η συντήρηση των πεγκαταστάσεων (καταφύγια) είναι η απαραίτητη υποδομή για την

Ο ΒΟΥΝΙΟΣ ΑΕΡΑΣ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Η «ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΜΑΣ»

Συνεχίζοντας τη σειρά των επικοδιμητικών συσκέψεων η περιφέρειά μας, πραγματοποίησε στα Τρία Πηγάδια Ναούσης, με οργανωτή τον τοπικό Ε.Ο.Σ. τη 11η Σύσκεψή της.

Παρόντες ήταν αντίστοιχα οι Σύλλογοι με τους εκπροσώπους τους.

Ε.Ο.Σ. Θεσσαλονίκης: Μπατάρας Δημήτριος.

Ε.Ο.Σ. Κατερίνης: Καρατζάς Δημήτριος, Οικονόμου Θαν., Καζεπίδου Σ.

Χ.Ο.Σ. Γρεβενών: Μπέης Χρήστος. Σ.Χ.Ο. Βεροίας: Σαββίδης Γεώργιος.

Σ.Ε.Ο. Κοζάνης: Λάκκας Θεόδωρος.

Χ.Ο.Ο. Πτολεμαΐδας: Σιάτρας Θεόδωρος.

Σ.Χ.Ο. Καστοριάς: Παπάζογλου Κώστας, Ηλία Κατερίνα.

Ε.Ο.Σ. Λιτοχώρου: Λάμπρου Γιώργος, Λάππα Μαρ., Κυρίτσης Γιάννης και Κάκκαλος Μιχάλης.

Ε.Ο.Σ. Ναούσης: Μπάϊτσης Δ., Καραγιαννόπουλος Ιωαν., Μώκιος Αντ., Σκόδρας Γ., Σταματοπούλου Λ., Σταύρου Βέρα.

Θέματα της Σύσκεψης ήταν το σήμα της περιφέρειας που σχετική προετοιμασία έκανε ο κ. Μπατάρας.

Αποφασίσθηκε επίσης να προταθεί η αφίέρωση της 3ης Βορ. Συνάντησης να είναι στα θύματα των Ιμαλαίων.

Συζητήθηκε το ορειβατικό σκί και η έκθεση φωτογραφίας καθώς και το περιοδικό «βουνίσιος αέρας» που ήταν ηδη πραγματικότητα. Έγινε κριτική στο θέμα του περιοδικού με σκοπό να βελτιώση και διακίνησή του.

Τέλος οι Σύλλογοι παρέλαβαν τα τεύχοι που τους αντίστοιχούν.

Η 12η Σύσκεψη συμπίπτει όπως είχε καθοριστεί με την 3η Βορ. Συνάντηση και γίνεται από κοινού με την περιφ. Αν. Μακεδονίας και Θράκης. Σ αυτή πέρα των Συλλόγων βρίσκονται και ο πρόεδρος της Ε.Ο.Σ. κ. Μ. Δέφνερ ο Γ.Γ. κ. Χατζίδης και οι ομοσπονδιακοί κ. Ρήγας, Μπατάρας, Καρατζάς και Χριστίδης.

Από την 11η Σύσκεψη

της ΕΟΧ. Επίσης για πρώτη φορά Ε.Ο.Σ. Βόλου. Εκπροσωπήται η αντικυνηγετική Ε.Ο.Σ. Λαρίσης: Γοργογέτας Β. πρωτοβουλία από τους Συλλόγους Σ.Ε.Ο. Κοζάνης: Λάκκας Θεόδ. αντίστοιχα βρίσκονται. Ε.Ο.Σ. Λιτοχώρου: Λάμπρου. Χ.Ο.Σ. Γρεβενών: Ζησοπούλου Α. Ε.Ο.Σ. Σερρών: Βουρουζίδης Χ. Ε.Ο.Σ. Ναούσης Μπάϊτσης Δ.

██

Απ τη Γραμματεία της Περιφέρειας

Ε.Ο.Σ. Θεσσαλονίκης: Δ. Μπατάρας. Ε.Ο.Σ. Κατερίνης: Καρατζάς Δ., Καζεπίδου Σ.

Ε.Ο.Σ Κοζάνης: Μαμάτσος Ηλίας. Σ.Χ.Ο. Βεροίας: Χουρσούλιδης Γ. Σ.Ο.Χ. Φλωρίνης: Φάτσης Χρ.

Σ.Χ.Ο. Καστοριάς: Παπάζογλου Κ. Χ.Ο.Ο. Πτολεμαΐδας: Δεληδήμος Β.

Ε.Ο.Σ Δράμας: Καναράς Θ. Ε.Ο.Σ. Ξάνθης: Τσακίρης Στ. Σ.Χ.Ο. Καβάλας: Ξανθόπουλος Στ. Ε.Ο.Σ. Ροδολίβους: Μπούμπας Π.

Ευχόμαστε αυτές οι συσκέψεις να μην έχουν ποτέ τέλος.

Ο Ε.Ο.Σ. ΝΑΟΥΣΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Βρισκόμαστε στο έτος 1950. Από το έτος αυτό αρχίζει μια νέα περίοδος για την Ναουσαϊκή Ορειβασία και Χιονοδρομία. Πρέπει να σημειωθεί ότι κατά την δεκαετία 1940 – 1950 ο Ορειβατικός σύλλογος δεν αναπτύσσει καμία δραστηριότητα λόγω των γνωστών συνθηκών.

Το ξεκίνημα το κάνει το νέο συμβούλιο με επικεφαλής τον πρόεδρο Αντώνη Παπαδόπουλο, πραγματοποιώντας την πρώτη εκδρομή στον Άγιο Νικόλα στις 2 Ιουλίου 1950. Σ αυτή παίρνουν μέρος περίπου τριάντα ορειβάτες και ορειβάτισσες, με αρχηγό την Ευδοξία Καραγιοβάνου. Ένα σύνθημα τους κεντρίζει «πάντα ψηλότερα». Έτσι την επόμενη Κυριακή πραγματοποιείται δεύτερη εκδρομή με στόχο την Γραμμέ-

Βασιλόπιτα του 1966

Στροφή στο Σέλι

██
Του Τάκη Μπάϊτση
██

νη. Συμμετέχουν και εδώ πολλά μέλη με αρχηγό ανάβασης τον Ζήση Χρυσοχόου. Οι εκδρομές πλέον καθιερώνονται και έτσι οι ορειβάτες δίνουν το παρών κάθε εβδομάδα στο βουνό.

Μελετώντας το ημερολόγιο του Συλλόγου της τότε εποχής διαπιστώνει κανείς μια αξιόλογη δραστηριότητα. Κάθε εξόρμηση προς το βουνό, πρέπει να σημειωθεί πως γινόταν σε ατμόσφαιρα κεφιού και συνδεύοταν πάντα με κρασάκι και τραγούδι.

Εκτός από τις συνηθισμένες αναβάσεις, βλέπουμε ότι το Ορειβατικό τμήμα Ναούσης να οργανώνει μακρινές εκδρομές, όπως η διήμερη στη Φλώρινα και Καστοριά με ανάβαση στα βουνά τους. Πρέπει να τονισθεί ότι σ αυτή πήραν μέρος 58 ατόμα, γεγονός σημαντικό για το 1951. Εκδρομές πραγματοποιήθηκαν στο Άγιον Όρος, στο Βόλο – Πορταριά στη Θασο με ανάβαση στο Υψάριο, Οχρίδα – Σκόπια, στα Μετέωρα κ.α. Αρχηγούς σ αυτή την περίοδο βλέπουμε τους Νικηφ. Σιάτρη,

Ο Βασιλιάς Παύλος δίδει το κύπελο στον πρόεδρο του πολιτικού συνδέσμου της Ε.Ο.Σ. Ναούσης, Τάκη Μπάϊτση, στην Καστοριά τον Αύγουστο του 1953.

Αθλητής του 1963

Χρήστο Τάκη, Αντώνη Παπαδόπουλο, Νίκηφ. Κούλη, Πέτρο Σιμοράκιο και άλλους.

Σημαντική είναι η ανάβαση στον Μύτικα του Ολύμπου μιας δωδεκαμελούς ομάδας με αρχηγό τον Γιάννη Ιωαννίδη (Ιούλιος 1953).

Ο Σύλλογος εκτός από την ορειβασία κατά την περίοδο αυτή, αναπτύσσει αξιόλογη δράση και στην χιονοδρομία η οποία βρίσκεται στα σπάργανα. Αρχίζουν να γίνονται Πανελλήνιοι αγώνες στο Χιονοδρομικό Κέντρο του Σελιού, όπου η Νάουσα φέρει άριστα αποτελέσματα. Κάθε Κυριακή διατίθεται αμάξι για τη μετακίνηση αθλητών και μελών από Νάουσα στο Σέλι.

Στους αγώνες του 1953 παίρνουν μέρος τα τμήματα των Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Βόλου, Φλώρινας, και Νάουσας. Από τους Ναουσαίους συμμετέχουν οι εξής αθλητές:

α) Κατηγορία Ανδρών: Οι Στ. Μίντσης, Σωκρ. Σιδηρόπουλος, Ιωάν. Κολιπέτρης, Βασ. Κουτσογιάννης, Χρ. Μπλιάτκας, Στ. Πλατίτσας, Γ. Παπαδόπουλος και Ν. Σπάρτης.

β) Κατηγορία Εφήβων: Οι Νικ. Σαμαράς, Γ. Βλάχος και

σταση αρχίζει η ανακαίνιση του με προσωπική εργασία των μελών. Σύντομα το παλαιό σπίτι μεταβάλλεται σε άριστο ξενώνα. Τα μέλη του συλλόγου βοηθούν στον εξοπλισμό του. Αξιόλογη είναι η προσφορά της Εταιρίας «Λαναρά - Κύρτση» που πρόσφερε δωρεάν όλα τα κλινοσκεπάσματα.

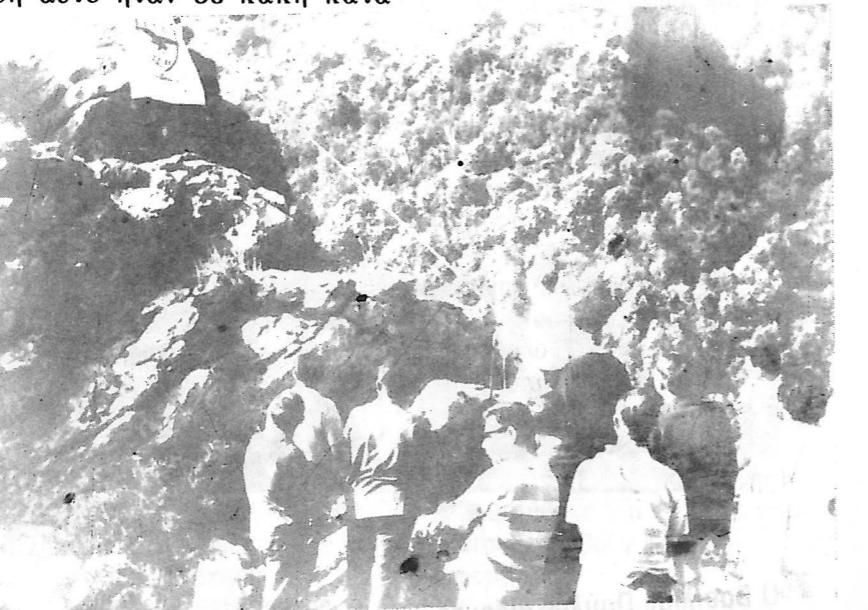
Την ίδια περίοδο έχουμε και απόφαση με την οποία ηλεκτροδοτείται το Σέλι και τοποθετείται Σκι - Λιφτ μήκους 750 μέτρων.

Ο τότε δήμαρχος Φιλώτας Κόκκινος συντελεί τα μέγιστα για την αποπεράτωση αυτών των έργων.

Για την κατασκευή και την σωστή λειτουργία του αναβατήρα ορίζεται με βασικό διάταγμα τριμελής επιτροπή αποτελούμενη από τους Δημάρχους Βεροίας, Ναούστης και τον πρόεδρο του Ε.Ο.Σ. Ναούσης.

Την ίδια περίοδο στην Αθήνα γίνεται σχετική διαφώτιση με ομιλίες και ανάλογες προβολές της δεκάλεπτης ταινίας που προβάλει το Σέλι. το οποίο είναι το πρώτο Ελληνικό Χιονοδρομικό Κέντρο.

Οι ετήσιοι χιονοδρομικοί

Αποκαλυπτήρια της πλάκας στη μνήμη του ΠΕΤΡΟΥ ΣΙΜΟΜΩΚΙΟΥ

Ομάδα της Νάουσας

αγώνες καθιερώνονται πλέον και έτσι το Σέλι αποκτά ιδιαίτερη αίγλη. Πρέπει να σημειωθεί ότι το περιοδικό «ΤΟ ΒΟΥΝΟ» συγχρόνως με τη δημοσίευση των προγραμματισμένων ορειβατικών πορειών, δημοσιεύει και τις χιονοδρομικές δραστηριότητες, προβάλοντας μάλιστα τις χιονοδρομικές σχολές των βουνών μας και τα «ΠΑΠΑΡΟΔΙΑ» που γίνονται πλέον κάθε χρόνο εις μνήμη του ορειβάτη ταγματάρχη Ιωάννη Παπαρόδου ο οποίος σκοτώθηκε στην Αλβανία και είχε συνδεθεί πολύ με το βουνό.

Οι δραστηριότητες αυτές στο Σέλι συνεχίσθηκαν μέχρι το 1968. Από το έτος αυτό αρχίζει μια νέα πορεία του Συλλόγου μας στρέφοντας το ενδιαφέρον προς τα «Τρία Πηγάδια» τοποθεσία που παρουσιάζει πολλά πλεονεκτήματα και ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της σύγχρονης χιονοδρομίας.

Από την Ορειβατική Λέσχη Θεσσαλονίκης Ομάδα εμπειρών ορειβατών έκανε την σήμανση στο μονοπάτια του ΑΘΟΥΣ - ΟΡΟΥΣ. Τους συγχαίρουμε και πιστεύουμε ότι η ωραία αυτή προσπάθεια θα συνεχιστεί και σε άλλα βουνά της Ελλάδος.

Με μεγάλη έκτιμηση
ΤΑΚΗΣ ΜΠΑΪΤΣΗΣ
Ε.Ο.Σ. ΝΑΟΥΣΗΣ

Κατά τον Ροβινσώνα Κρούσο δεν υπάρχουν πια έρημα νησιά, ο καθένας είναι ένα μεγάλο νησί που πάνω σ αυτό ναυάγησε.

Ευτυχία, αν είναι σχετική ή απόλυτη, δεν ρωτά πια. Α πό τώρα και στο εξής ξεκινάει κανείς από τον εαυτό του, για να ανακαλύψει στη φαντασία του ένα έρημο νησί, που πάνω σ αυτό να ζήσει κι αυτός το όνειρο του Ροβινσώνα. Οι κλασικές τάσεις φυγής Rimband, Jack London, D.H Lawrence δεν βρήκαν κανένα παράδεισο, κανένα ακατοίκητο νησί, ούτε μια φορά τη σχετική ευτυχία. Και οι ορειβάτες είναι άνθρωποι που φλέγονται από την επιθυμία να δραπετεύσουν ψάχνοντας την ευτυχία στις παγωμένες ερημιές του KZ ή στα Ιμαλαΐα, αναζητούν στην στρατόσφαιρα αέρα ν ανασάνουν.

Κατά τον Ροβινσώνα Κρούσο, οι άνθρωποι ήθελαν να ξαναβρούν τον εαυτό τους, δεν το βρήκανε όμως ποτέ.

Κατασκήνωση Βάσης KZ Ιούνιος 1980

Με το βουνό είναι όπως με την αγάπη για μια όμορφη γυναίκα. Το ξεκίνημα για την ανάβαση είναι η πρώτη σπίθη της αγάπης, όλο αισθήματα. Το να σε αρνείται σου προκαλεί λύπη και πόνο. Ξαναπροσπαθείς.

Και όταν σε αρνηθεί ολοκληρωτικά, προσπαθείς για ένα διάστημα, να ζεις χωρίς γυναίκα, ή χωρίς βουνό. Στη Βόρεια ορθοπλαγιά του Matterhorn ήθελα να ξαναδοκιμάσω γιατί δεν τα βρήκαμε. Ισως ήταν μια παρεξήγηση. Υπήρχαν αυτοί οι μεγεθυντικοί φακοί που τους έχει κανείς ανάμεσα στα μάτια και στο βουνό, όταν το κοιτάει ρωτώντας και συνάμα παρακαλώντας το: «Σε παρακαλώ αγαπητό μου όμορφο βουνό άσε με ν ανεβώ στην ψυχρή σου Βόρεια ορθοπλαγιά...».

Μετά από μια προσπάθεια στη Βόρεια ορθοπλαγιά του Matterhorn, Ιανουάριος 1980 REINHARD KARL

«Γνωριμία με τους Οποσπονδιακούς της Περιφέρειάς μας» του Ε.Ο.Σ. Κατερίνης

Βιογραφικό Σημείωμα ΚΩΣΤΑΣ ΤΑΞΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΠΑΤΑΡΑ Ο Πρύτανης της Ορειβασίας

Γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη και σπούδασε εκεί. Είναι απόφοιτος της Δημόσιας Εμπορικής Σχολής Θεσσαλονίκης καθώς και της Μέσης Τεχνικής Σχολής Ηλεκτρολόγων Θεσσαλονίκης.

Γνωρίζει την γερμανική γλώσσα και έχει πτυχίο εργολάβου ηλεκτρολόγου.

Επαγγελματικά σήμερα βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη και εργάζεται εκεί διατηρώντας κατάστημα ηλεκτρολογικού υλικού καθώς και με ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις. Στο χώρο του βουνού τον συναντούμε γύρω στα 1949-50 σαν λάτρη του βουνού και της φύσης χωρίς νάνι ενταγμένος σε κανένα σύλλογο. Ειδικότερα από μαθητής είχε ασχοληθεί με τον αθλητισμό στον στίβο, ασχολούμενος με την σφαιροβολία και στη συνέχεια για μια μικρή περίοδο με το μπάσκετ. Η παρουσία του στον Ορειβατικό επίσημα αρχίζει από το 1960 ως απλό μέλος του ΕΟΣ Θεσσαλονίκης. Στη συνέχεια η ικανότητα του και η διάθεσή του για μια κοινωνική προσφορά είχε σαν αποτέλεσμα να τον συμπεριλάβει ο σύλλογος στα Στελέχη του και εκλέγεται στην διοίκηση του ΕΟΣ Θεσσαλονίκης. Το 1968 μέχρι το 1970 εκλέγεται ως σύμβουλος. Από το 1971 έως 1974 εκλέγεται ως έφορος Ορειβασίας και Καταφυγών. Από το 1975 έως 1979 βρίσκεται εκτός Δ.Σ. επειδή λόγοι επαγγελματικοί τον ανάγκασαν να βρεθεί έξω από την διοίκηση.

Το 1979 επανέρχεται και ελέγεται πρόεδρος του Δ.Σ. του ΕΟΣ Θεσσαλονίκης. Θέση που μέχρι σήμερα διατηρεί. Το 1981 εκλέγεται μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας Χιονοδρομίας Ορειβασίας (ΕΟΧΟ) στη θέση του β αντιπροέδρου. Μετά τον διαχωρισμό της ΕΟΧΟ σε δύο Ομοσπονδίες, Χιονοδρομίας-Ορειβασία, εκλέγεται στην Ορειβατική Ομοσπονδία πάλι στη θέση του β αντιπροέδρου. Μετριόφρων και χωρίς εντυπωσιακές εκδηλώσεις με την διάθεση και το πάθος του για το βουνό φροντίζει

Ορειβατικές μορφές

ΚΩΣΤΑΣ ΤΑΞΙΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΤΑΡΑ

Τα τελευταία 26 χρόνια κάθε Τετάρτη τα Πιέρια και κάθε Σαββατούριακο την καλοκαιρινή περίοδο ο Όλυμπος και την χειμερινή περίοδο τα Πιέρια δέχονται στην φιλόξενη αγκαλιά τους μια πραγματική φλόγα της ορειβατικής ιδέας, τον αξιαγάπητο και πάντα καλοσυνάτο προς όλους μας ΚΩΣΤΑ ΤΑΞΙΔΗ.

Πραγματοποιώντας έτσι περίπου 20 αναβάσεις τον χρόνο στον Όλυμπο την καλοκαιρινή περίοδο και πάνω από 60 αναβάσεις το χρόνο στα Πιέρια, έχει κατακτήσει τα δύο βουνά μας, τον περήφανο Όλυμπο πάνω από 500 φορές και τα χαρυτόβρυτα Πιέρια πάνω από 1500 φορές.... Δίκαια λοιπόν μπορεί να του αποδοθεί ο τίτλος του πρύτανη της ορειβασίας. Κάθε κορφή, κάθε μονοπάτι, κάθε κρυοπηγή, κάθε απόμακρο δεντρί έχουν γίνει ένα μαζί του.

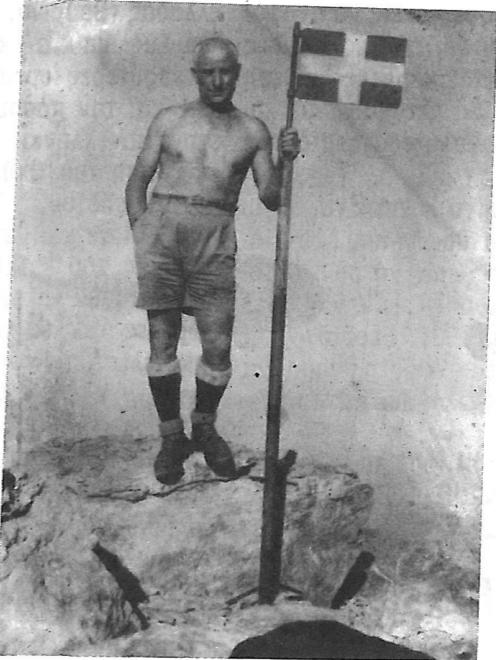
Γεννημένος στα 1912 στην Τραπεζούντα του Πόντου ήλθε πρόσφυγας στην Καλαμαριά και κατόπιν εγκαταστάθηκε στην Κατερίνη. Παντρεύτηκε την ΕΛΕΝΗ ΧΙΑΜΠΟΥ και απέκτησε τρια παιδιά, τον Αλέκο, την Αθηνά και την Βέτα. Επαγγελματικά ασχολήθηκε με την χρυσοχοΐα - ωρολογοποιία. Σήμερα είναι συνταξιούχος. Από μικρός ασχολήθηκε με τον αθλητισμό.

Αρχικά έπαιξε ποδόσφαιρο στον ΠΑΟΚ και ερχόμενος στην Κατερίνη έπαιξε στις τοπικές ομάδες του ΟΛΥΜΠΟΥ και του ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Σταμάτησε το ποδόσφαιρο 44 ετών αφού προηγουμένως έπαιξε επίσημο αγώνα μαζί με τον γιο του Αλέκο.

Στο στρατό ανεδείχθη πρωταθλητής στο πένταλθο.

Το βουνό και την ορειβασία τα γνώρισε το 1960 που γράφτηκε στον Ε.Ο.Σ. Κατερίνης από τους μεγάλους ορειβάτες και φυσιολάτρες ΔΑΡΙΒΑ ΔΗΜ., ΔΑΡΔΙΩΤΗ ΑΝΔΡ., που σαν άξιος μαθητής παρέλαβε,

Ο Κώστας Ταξίδης στο Μύτηκα

αναζωπύρωσε και μετέδωσε όλη την ορειβατική τους φλόγα σε εκατοντάδες από μας τους νεώτερους.

Ήταν από τους πρωτεργάτες της κατασκευής του καταφυγίου της Άνω Μηλιάς. Προσέφερε προσωπική εργασία από την πρώτη πέτρα που τοποθετήθηκε μέχρι τέλους. Υπήρξε και ο υπεύθυνος καταφυγίου δίνοντας τον καλύτερο εαυτό του. Και σήμερα συνεχίζει την προσφορά του αυτή κάθε Σαββατούριακο και πολλές φορές μισοβδόμαδα.

Έχει επίσης διατελέσει για μερικά χρόνια υπεύθυνος του καταφυγίου πρώην Βασιλεύς Παύλος και τώρα Χ. Κάκκαλος στο οροπέδιο των

Του Αθανασίου Αλεξανδροπουλου

Μουσών στον ΟΛΥΜΠΟ ανοίγοντας το κάθε Σαββατούριακο την θερινή περίοδο.

Στα 1970 πραγματοποίησε ένα αξιοθαύμαστο ρεκόρ ανάβασης και κατάβασης στον ΟΛΥΜΠΟ. Σε χρόνο ρεκόρ 6 ώρες και 45 λεπτά έκανε τη διαδρομή Μετόχι Αγ. Διονυσίου (όχι Μονή) - Μύτικας - Μετόχι με επιτροπή στο Μετόχι τον Ηγούμενο και

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΦΥΓΑΝ

Με βαθειά συγκίνηση και με μεγάλη απώλεια για τον σύλλογό μας και γενικά για όλο τον Ορειβατικό κόσμο ήταν ο ξαφνικός χαμός του Μίνω Παπανικολάου, τέως πρόεδρου του Ε.Ο.Σ. Θεσσαλονίκης.

Το μέγεθος της απώλειας το αισθηνόμαστε και προσπαθούμε να βρισκόμαστε κοντά στα βήματά του για να νοιάθουμε ότι τον έχουμε μαζί μας.

Ο Μίνως Παπανικολάου γεννήθηκε στον χωριό Δασύλειο της Κοζάνης το 1917, ένα χωριό ορεινό της Πίνδου που τον μεγάλωσε και τον σινέθρεψε ώστε να το αγαπάει.

Τελείωσε το Γυμνάσιο στο χωριό Τσοτύλι και συνέχισε τις σπουδές του στην Πόλη της Θεσσαλονίκης όπου αποφοίτησε στη Σχολή Βοηθών Φαρμακοποιών.

Του Δημήτρη Μπαταρα

Βρισκόμενος στη Θεσσαλονίκη και εργαζόμενος στην παροχή της ζωής στην Τασία, δυο κόρες, την Νόνη και την Εμμανουέλα. Όλο αυτό το χρονικό διάστημα ασχολείται σας υπόδειγμα οικογενειάρχη, επαγγελματία αλλά περισσότερο με τον Ορειβατικό σύλλογο, στον οποίο εγγράφηκε το 1949. Από κει και πέρα αρχίζει 36 χρόνια γόνιμης δουλειάς για την ορειβασία και ειδικότερα για τον σύλλογο της Θεσσαλονίκης τον οποίο ανέδειξε ικανό ορειβάτη και στέλεχος, που το 1953 εκλέγεται στο Δ.Σ. του Συλλόγου. Επί 24 χρόνια διετέλεσε στα διάφορα αξιώματα του Δ.Σ. ως Γεν. Γραμματέας στην αρχή και ακολούθως ως πρόεδρος για 10 περίπου χρόνια.

Η δράση του συνίσταται στην οργάνωση της χιονοδρομικής ομάδας Καστανιάς και της Ορειβατικής ομάδας Λιτοχώρου που αργότερα αποτέλεσαν την βάση για την δημιουργία συλλόγων ΣΧΟ Βέροιας, ΕΟΣ Λιτοχώρου.

Ο σύλλογος της Θεσσαλονίκης

Ο Μίνως Παπανικολάου

επί προεδρίας του απέκτησε δυο καταφύγια, στην Παραλία Λιτοχώρου και στο Σέλι Βερμίου.

Ως μέλος του Δ.Σ. βοήθησε έμπρακτα και αποτελεσματικά στην απόκτηση ιδιόκτητης Στέγης για τον σύλλογο στην πόλη της Θεσσαλονίκης καθώς και την κατασκευή και δημιουργία του καταφυγίου Σταυρού.

Δουλειές που για την εποχή εκείνη απαιτούσαν χρόνο, χρήμα, κόπος και προπαντός διάθεση για παροχή υπηρεσιών. Ο Μίνως τα είχε όλα αυτά και τα διέθετε απλόχερα για να δημιουργήθουν, με βάση πάντα την ανιδιοτέλεια αλλά ουσιαστικά για το μεγάλωμα του συλλόγου αλλά γενικότερα για το μεγάλωμα της Ορειβασίας και της χιονοδρομίας.

Επίσης υπήρξε υποστηρικτής της χιονοδρομικής και ορειβατικής ιδέας τελώντας αγώνες χιονοδρομίας αλλά και ορειβατικές εκδηλώσεις.

ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ Σ.Ε.Ο. ΚΟΖΑΝΗΣ

Τζένα

Η δράση του Σ.Ε.Ο. ~Κοζάνης αρχίζει πολλά χρόνια πριν από το 1967, άτυπα και χωρίς καταστατικό, με τις δραστηριότητες μιας ορειβατικής συντροφιάς με πυρήνα τους Λάζαρο Γ. Κυρτσού, Πέτρο Βουχάρα και Νικόλαο Κόκκα.

Η συντροφιά αυτή διευρύνεται σιγά – σιγά και οι ορειβατικές της δραστηριότητες πολλαπλασιάζονται.

Στα μέσα του 1967 προωθείται η καταστατική αναγνώριση του Σ.Ε.Ο. από το αρμόδιο πρωτοδικείο, αλλά οι προκαταρτικές διαδικασίες για την αναγνώριση προσκρούουν σε κάποιες επιφυλάξεις των τότε αρχών. Οι δραστηριότητες του άτυπου συλλόγου συνεχίζονται με αναβάσεις σε όλα τα βουνά της Βόρειας

Ελλάδας (Βούρινο, Σινιάτσικο, Βέλρει και να γράψει πολλές σελίδες για τον Μίνω που γεμάτος διάθεση πρότρυνε να πετυχαίνουμε και να βάζουμε μεγαλύτερους στόχους ορειβατικούς.

Αυτά τα λίγα λόγια είναι λόγια τιμής για τον άνθρωπο που έφυγε από κοντά μας χωρίς να συνειδητοποιήσουμε την απώλειά του.

Εμείς του ΕΟΣ Θεσσαλονίκης θα διατηρούμε πάντα στη μνήμη μας νωπά τα χαμόγελό του και το κέφι του.

«Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει ΜΙΝΩ».

Κείου επιτυχάνεται η αναγνώριση του Σ.Ε.Ο. αφού παρακάμφηκαν τα εμπόδια που προβάλονταν από τις

λια, Σμόλικα κ.α.) και με συμμετοχή σε ευρύτερες ορειβατικές εκδηλώσεις και την παρουσία κάθε χρόνο στην πανελήνια ορειβατική συγκέντρωση του Ολύμπου του Δεκαπενταύγουστου.

Έκτοτε και μέχρι σήμερα οι ορειβάτες του Σ.Ε.Ο. Κοζάνης δεν παραλείπουν να ανάβουν τις καθιερωμένες φωτιές στα Πιέρια κατά την τέλεση των Ολυμπιακών αγώνων.

Όμως με απόφαση πρωτοδικού επιτυχάνεται η αναγνώριση του Σ.Ε.Ο. αφού παρακάμφηκαν τα εμπόδια που προβάλονταν από τις

Κόζιακας 1901μ.

δάρου προς κατασκευαστική εταιρία των έργων της τεχνικής λίμνης Πολυλυφύτου, εξασφαλίζεται η δωρεάν παραχώρηση από το διευθυντή της Κ. Καπάρα προκατασκευασμένου οικίσκου. Με τη φιλόπονη εργασία όλων των μελών του συλλόγου ο οικίσκος αυτός τοποθετείται στη θέση «Σμα Θκο» της Κοζάνης, συμπληρώνεται και επεκτείνεται με αποτέλεσμα ο Σύλλογος να αποκτήσει στις παρυφές σχεδόν της πόλης και σε απόσταση από αυτή τεσσάρων περί-

Γράμμος

νούς ορειβατικούς περιπάτους, τις αφηγήσεις σπαρταριστών ανέκδοτων και τα διονυσιακά τραγούδια αποτελούν την τελευταία εκδήλωση και τον αποχαιρετισμό της Κοζανίτικης αποκρίας και παρέχουν τη διαβεβαίωση ότι τέλειωσαν τα κασμέρια και συνεχίζεται η πορεία για τις ψηλές κορφές.

Επίσης για την ενημέρωση των μελών, των φίλων και των άλλων συλλόγων που έχουμε συνεργασία η διοίκηση καταρτίζει τριμηνιαίο πρόγραμμα εκδρομών.

Καλωσορίζουμε τον Σ.Ε.Ο ΚΟΖΑΝΗΣ στην ορειβατική μας οικογένεια και χαιρόμαστε για τη συνεργασία του στις στήλες μας. Ευχόμαστε να δίδει πάντα το παρόν του στο «ΒΟΥΝΙΣΙΟ ΑΕΡΑ».

Σμόλικας 2637μ

Φωτ. Λάκκας Θεόδωρος

που χιλιομέτρων από την πόλη, σε υψόμετρο 900 μέτρων την φιλόξενη και πολύ όμορφη ορειβατική του στέγη.

Κάθε χρόνο την Καθαρή Δευτέρα το καταφύγιο αυτό αποτελεί το σημείο συγκέντρωσης όλων των μελών του συλλόγου αλλά κύρια όλων των φίλων του, που με τις οικογένειές τους, προσέρχονται να απολαύσουν τη νοστιμότατη φασουλάδα με τα γευστικά νηστίσιμα που ετοιμάζονται με τη συγκινητική φροντίδα των μελών του Σ.Ε.Ο. Η συγκέντρωση της Καθαρής Δευτέρας στο καταφύγιο του Σμά Θκου με το πέταγμα των χαρταετών, τους κοντι-

Μερικά σχόλια για την χειρμερινή σήμανση στο Οροπέδιο των Μουσών

Εδώ και λίγο καιρό πραγματοποιήθηκε μια καινούργια σήμανση «στο Οροπέδιο των Μουσών» από το «πέρασμα του Γιώσου», στο καταφύγιο «Γιώσος Αποστολίδης». Η αισιόδοξη όσο και φιλόδοξη αντίληψη των δημιουργών αυτού του έργου είχε σαν αποτέλεσμα, μια εκ διαμέτρου αντίθετη κατάσταση από την αναμενόμενη, επικίνδυνη για τους ορειβάτες και μάλιστα σε χειμερινές συνθήκες. Αντί η χάραξη να ακολουθήσει το δρόμο εκείνο που θα είχε την μικρότερη χιονοκάλυψη, έγινε πάνω στο ίδιο το θερινό μονοπάτι.

Έτσι υπήρξε το φαινόμενο, δυο τουλάχιστον μήνες το χειμώνα (μέσα Γενάρη - μέσα Μάρτη) ένας αριθμός από τα κολωνάκια της σύμμανσης να βρίσκεται θαμμένος κάτω από μεγάλες ποσότητες χιονιού. Αυτό δεν θα είχε άμμεσο αντίκτυπο αν τα θαμμένα κολωνάκια α) δεν ήταν συνεχόμενα, β) δεν ήταν από το 16 έως το 22, τα κολωνάκια δηλαδή από τον αυχένα Πρ. Ηλία - Κόκκαλα, έως το καταφύγιο, που ακολουθούν τις παρειές του Πρ. Ηλία. Δεύτερο μεγάλο σφάλμα ήταν ότι δεν τηρήθηκαν ακριβείς αποστάσεις ανάμεσα στα κολωνάκια (οι αποστάσεις μεγαλώνουν δραματικά μεταξύ των τελευταίων) με αποτέλεσμα κάθε προώθηση με τη βοήθεια σχοινιού να είναι ανεπαρκής.

Παραβλέποντας τις μεγάλες ευθύνες αυτών που πραγματοποίησαν την απαράδεκτη αυτή σήμανση και αναγνωρίζοντας το φιλόδοξο ανταγωνισμό τους με τον επίσημο φορέα της Ορειβασίας στην Ελλάδα (άλλωστε τι θέλουν δύο σειρές κολωνάκια, για αρκετά μεγάλη απόσταση, η μια κοντά στην άλλη) προτείνω:

a) Την εκ νέου σήμανση μέχρι το καταφύγιο «Γ. Αποστολίδης». Η σήμανση αυτή θα είναι απλά συνέχεια της υπάρχουσας από το «πέρασμα του Γιώσου» στο οποίο μόνο από τύχη δεν είχαμε μέχρι τώρα ατύχημα, και προτείνω:
a) Νέα πάκτωση του συρματόσχινου με βέργες 16mm διαμ.

το δε κομμάτι που εναπομένει είναι μικρό ώστε μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα κολωνάκια της άλλης σήμανσης σε πικνότερο μάλιστα σχη-

β) Συρματόσχινο μεγαλύτερης διατομής τουλ. 10mm διαμ.

γ) Ενδιάμεση ασφάλιση του συρματόσχινου με βέργα τουλαχ. 12mm διαμ.

Οι προτάσεις μου στηρίζονται στα νέα στάνταρτς της UIAA για το 1985 για φυλασσόμενα περάσματα και επιφυλλάσσομαι με νέο άρθρο

ΟΛΥΜΠΟΣ Πεδίο Μουσών

ματισμό. Η χιονοκάλυψη μεταξύ των δυο καταφυγίων είναι αρκούντως μικρότερη από αυτή των παρειών του Πρ. Ηλία, η δε σύνδεση των δυο καταφυγίων κρίνεται απαραίτητη ακόμα και το καλοκαίρι (συνθήκες ομίχλης).

β) Σε κάθε άλλη περίπτωση νέας σήμανσης, προσεκτική και λεπτομερής ανάλυση των δεδομένων του προβλήματος (διότι σαν πρόβλημα πρέπει να αντιμετωπίζεται) και όχι επιδερμική αντιμετώπιση που βάζει σε κίνδυνο δύο πους ορειβάτες.

Τέλος θέλω να επισημάνω την απαράδεκτη κατάσταση, που βρίσκεται το συρματόσχινο στο «πέρασμα του Γιώσου» στο οποίο μόνο από τύχη δεν είχαμε μέχρι τώρα ατύχημα, και προτείνω:

a) Νέα πάκτωση του συρματόσχινου με βέργες 16mm διαμ.

«ΤΟ ΦΑΡΑΓΓΙ ΤΟΥ ΔΙΚΤΑΜΟΥ»

Βρίσκεται στο Νομό Χανίων, το μισό στην Επαρχία Κυδωνίας και το άλλο μισό στην Επαρχία Αποκορώνου. Είναι μόλις 18 χιλιόμετρα από την πόλη των Χανίων. Ο δρόμος είναι άσφαλτος και ακολουθεί την διαδρομή ΧΑΝΙΑ - ΝΕΡΟΚΟΥΡΟΥ - ΜΑΛΑΕΑ - ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΑ - ΚΑΤΩΧΩΡΙ. Το φαράγγι είναι ιδιοκτησία των κατοίκων των κοινοτήτων Κατωχωριού, Κάμπου, Σαμωνά, Στύλου, οικισμού φαράγγι και ένα πολύ μεγάλο μέρος στην κοινότητα Μαλάξας. Μέχρι το θέρος του 1984 ήταν ανώνυμο και άγνω-

είχε ασχοληθεί ακόμη με τους ανθρώπους των γύρω περιοχών του (που γνώριζαν την υπαρξή του) με τα ήθη και έθιμα - των.

Ένας αγρότης, κάτοικος Κατωχωριού ο ΚΩΣΤΑΣ Ο ΜΠΟΥΡΜΠΑΚΗΣ βάφτησε το τέταρτο παιδί μου, τη ΣΩ-

Του Αναστάση Γ. Τύμη

ΤΗΡΙΑ. Ισως αυτό να είναι η αιτία που άρχισα να ασχολούμαι με την περιοχή του. Μετά από αυτό άρχισα να ρωτώ για τα αξιοθέατα της περιοχής και

πτά της ώρας. Με ρώτησαν γιατί το βάφτισαν στην αρχή το «Φαράγγι του Τύμη» και τι με έκανε να ασχοληθώ με αυτό. Τους απάντησα ότι μι αρέσει η φύση και το άγριο τοπίο όπως το φαράγγι τους, όσο για το όνομά - μου, το πρότειναν οι κάτοικοι του Κατωχωριού και δέχτηκα. Μετά από αυτά, άρχισαν να έρχονται σπίτι - μου στα Χανιά και να μου τηλεφωνούν διάφοροι από Χανιά - Αθήνα - Καναδά - Η.Π.Α. και Αυστραλία που ανήκουν σε συλλόγους των απανταχού Κρητικών για να με συγχαρούν και να συμπληρώσουν κάτι στα τόσα στοιχεία που είχα βρει για το φαράγγι τους.

Δειλά, δειλά, άρχισαν να επισκέπτοντε το φαράγγι οι πρώτοι επίδοξοι εξερευνητές παρ όλες τις δυσκολίες που παρουσίαζε, εξ αιτίας της πυκνής βλάστησης και της αγριότητας του τοπίου. Πολλοί έγραψαν στον ημερήσιο τύπο τις εντυπώσεις τους. Πήρα θάρρος και κουράγιο από όλα αυτά και άρχισα να επισκέπτομαι το Δασάρχειο Χανίων, τη Νομαρχία κ.λ.π. υπηρεσίες ζητώντας βοήθεια για την αξιοποίησή - του. Δρόμοι άρχισαν να επισκευάζονται, ο Δασάρχης έστειλε ειδικούς τεχνίτες από το Φαράγγι της Σαμαριάς και άνοιξαν ωραίο μονοπάτι με πολύ σεβασμό προς το τοπίο μήκους 6 χιλιομέτρων περίπου, χωρίς να πειράξουν την αγριότητα και τη παρθενικότητά - του. Έφερε φασιανούς, πέρδικες, άλλα πουλιά και αγρίμια. Απαγόρευσε το κυνήγι 500 μέτρα γύρω από το φαράγγι και έκανε ενέργειες στο Υπουργείο Γεωργίας, για να εγκριθούν κεφάλαια για να φέρει πόσιμο νερό σε 6 σημεία του Φαραγγιού, ως επίσης να το κάνει περισσότε-

Καθάρισμα φαραγγιού

στο, ας πούμε ξεχασμένο. Κανένας δεν είχε προσέξει τις τόσες κρυφές και φανερές ομορφιές του, δεν είχε ασχοληθεί με την ιστορία του, τους μύθους που κυκλοφορούν, και γενικά ότι έχει σχέση με τη χλωρίδα και τη πανίδα. Έγραψα το πρώτο οδοιπορικό και μετά έγιναν όλα μόνα τους. Με κάλεσαν στο Ραδιοφωνικό σταθμό Χανίων (ΕΡΤ.1) στη βράχους του, τη λέσκες - του*, τα πτηνά και τα ζώα του. Δεν

κάποτε έφτασα και στο ΦΑΡΑΓΓΙ. Το εξερεύνησα, το φωτογράφισα, έμαθα την ιστορία του, τους μύθους που κυκλοφορούν, και γενικά ότι έχει σχέση με τη χλωρίδα και τη πανίδα. Έγραψα το πρώτο οδοιπορικό και μετά έγιναν όλα μόνα τους. Με κάλεσαν στο Ραδιοφωνικό σταθμό Χανίων (ΕΡΤ.1) στη βράχους του, τη λέσκες - του*, τα πτηνά και τα ζώα του. Δεν

Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΦΑΡΑΓΓΙΟΥ ΔΙΚΤΑΜΟΥ

Είσοδος του Φαράγγιού

Παρ όλα αυτά άρχισαν ν αντιδρούν μερικοί κάτοικοι των γύρω περιοχών και αυθαίρετα να του αλλάζουν το όνομα. Το ονόμασαν: «Το Κατωχωριανό Φαράγγι», «της Μαλλάξας», «του Στύλου», «το Κεραμινό Φαράγγι» και άλλα πολλά.

Τους μάζεψα όλους τους ενδιαφερομένους και μαζί με το Δασάρχη Χανίων κ. Βασ. Κασιωτάκη περάσαμε το Φαράγγι και σ αυτό το οδοιπορικό εργασίας το ονομάσαμε «Το Φαράγγι του ΔΙΚΤΑΜΟΥ». Από τότε όλοι είναι ευχαριστημένοι και προσπαθούν καθ ένας από τη σκοπιά του να βοηθήσει να αξιοποιηθεί το γρηγορότερο δυνατό το ΦΑΡΑΓΓΙ ΤΟΥΣ, η περιοχή τους, και ο Νομός τους.

Το δίκταμο, όπως ξέρετε είναι ένα βότανο, που φύεται συνήθως στις άγριες, κάθετες και απρόσιτες πλαγιές των φαραγγιών της Κρήτης. Έχει πολλές φαρμακευτικές ιδιότη-

Το φαράγγι του Δίκταμου

τες και χρησιμοποιήται και στη ποτοποιία (ΒΕΡΜΟΥΤ και ΒΕΝΕΝΤΕΣΤΙΝ) οι Κρητικοί μάλιστα εξάγουν 40 τόννους στην Ευρώπη και Αμερική. Τώρα το καλιεργούν και στα χωράφια. Άλλα δεν είναι τόσο καλό όσο το αυτοφυές.

* ΛΕΣΚΑ: Είναι ένα είδος μπαλκόνι με γόνιμο χώμα που σχηματίζονται σε μερικά σημεία του φαραγγιού σε ψηλά σημεία. Μάλιστα τα σπέρνουν οι ιδιοκτήτες τους.

Από τον 17ο αιώνα ο άνθρωπος άρχισε να κατανικά το φυσικό του φόβο για το βουνό, με λίγα λόγια να στρέφεται στις ρίζες του, αψηφώντας τις προλήψεις και δεισιδαιμονίες που επικρατούσαν την εποχή αυτή.

Έτσι στην αρχή ανέβηκε σε μικρούς λόφους, ύστερα σε μεγαλύτερους μέχρι που έκανε επιστήμη την ορειβασία και κατέκτησε τη «στέγη του κόσμου», το Έβερεστ το 1953.

Έτσι ξεκινά την εισαγωγή του ο αγαπητός φίλος και συνορειβάτης Στράτος Παρασκευαΐδης, στο νέο του βιβλίο που μας παρουσίασε πρόσφατα «Μάθετε Ορειβασία».

«Αφιερωμένο στη γυναίκα μου Άννα, που η συμπαράστασή της με βοήθησε να αναρριχθώ στις ψηλότερες κορφές του κόσμου, καθώς και σ αυτούς που αγαπούν την ορειβασία» είναι το δεύτερο βιβλίο του μετά το «Στις κορφές του κόσμου» που κυκλοφόρησε τον Απρίλη του 1984 και στο οποίο περιγράφει ολόκληρο το χρονικό της κατάστασης του Παμίρ.

Η δουλειά του Στράτου πολύ μελετημένη και σωστή μας δίνει μέσα σε 130 σελίδες πολλά στοιχεία σίγουρα τα πιο βασικά που ξεκινούν οι αρχάριοι ορειβάτες, μέχρι και πολλά για προχωρημένους.

Δεν είναι εύκολο σήμερα να εκδόσεις βιβλίο και προπαντός βιβλίο ορειβατικό. Πέρα από το μεράκι τη δουλειά και τα έξοδα έχεις ν αντιμετωπίσεις και πολλούς κριτικούς πάνω στα ειδικά θέματα. Γι αυτό αξίζει κάθε έπαινος στο Στράτο που μας παρουσιάζει αυτά τα στοιχεία βοηθώντας από τα πιο μικρά παιδάκια υπεύθυνα, μέχρι και τον πιο μεγάλο να μάθει ορειβασία σωστά.

Το βιβλίο μετά την εισαγωγή είναι χωρισμένο σε 5 μέρη που αντιστοιχα περιλαμβάνουν τα κεφάλαια, Απλή ορειβασία, Αναρρίχηση, Καταρρίχηση, Ασφάλεια στο Βουνό, Διάσωση, Ορειβατικό Σκι, Περβάλλον, Πρώτες βοήθειες και Γενικές οδηγίες μετά το ατύχημα.

Έχει μέσα φωτογραφίες και σκίτσα απαραίτητα για την ανάπτυξη των γνώσεων του κάθε ορειβάτη, που πρέπει να γνωρίσει από τα κύ-

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ Μάθετε ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ Στράτου Λ. Παρασκευαΐδη

Του Τάκη Μπάϊτση

Χαρακτηριστικά του βουνού, μέχρι και τη διάσωση από χιονοστιβάδα.

Πρέπει ειλικρινά να ομολογήσουμε ότι στο βουνό όλοι έχουμε γνωρίσει ανθρώπους που το πατούν για πρώτη φορά και πολλοί από αυτούς ανεβαίνουν χωρίς κανένα εφόδιο ακόμη και με τακούνια. Πολλά βέβαια έχουν γραφεί σε βιβλία και περιοδικά, το «Μάθετε Ορειβασία» όμως θα σταθεί ο καλύτερος σύντροφος για όλους.

«Ο Στράτος Παρασκευαΐδης, κατάγεται από το χωριό Μανταμάδος της Λέσβου. Ασκεί το επάγγελμα

του Εκτελωνιστή.

»Από το 1970 αρχίζει τις αναβάσεις σε διάφορα βουνά του ελληνικού χώρου και από το 1976 γίνεται μέλος του Ελληνικού Ορειβατικού Συνδέσμου Αθηνών, στον οποίο θα αναπτύξει μεγάλη δράση, ώστε από το 1978 μέχρι το 1984 να διατελέσει μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

»Το 1979 παρακολούθησε μαθήματα στη Σχολή Εκπαίδευτών Σκι και Αλπινισμού (E.N.S.A), που εδρεύει στο Chamonix της Γαλλίας και αποκτά πολύτιμη θεωρητική και πρακτική εξάσκηση απαραίτητη σε κάθε αλπινιστή, πραγματοποιώντας αρκετές αναρριχήσεις στις Γαλλικές Άλπεις.

»Αργότερα γίνεται μέλος του Γαλλικού Αλπινιστικού Συλλόγου (C.A.F.) καθώς και του British Mountaineering Council (BMC).

συνέχεια στη σελίδα 60

Μάθετε ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ

Απλή ορειβασία - Αναρρίχηση

Ασφάλεια - Διάσωση - Κατασκήνωση

Εργαλλαγ - Πρώτες βοήθειες

Μια θεωρητική προσέγγιση των δυνάμεων που αναπτύσσονται στα καραμπίνερ, από φορτία που μεταβιβάζονται με ιμάντα.

Λουκάς Γιαννακούλης, μέλος της επιτροπής ασφαλίας της UIAA.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Έχουν παρατηρηθεί τον τελευταίο καιρό ατυχήματα, στα οποία καραμπίνερς έσπασαν όταν μεταβιβάστηκαν σ' αυτά φορτία από ιμάντες. Μια ανέκδοτη έρευνα της Petzl αναφέρει ότι το φορτίο για το οποίο μπορεί να σπάσει ένα καραμπίνερ μπορεί να ελλατωθεί με συντελεστή 3, όταν μεταβιβάζεται μέσω ενός ιμάντα 30mm. Επίσης σε εργαστηριακά τέστς παρατηρήθηκαν θραύσεις σε μπωντριέρ με τον ίδιο τρόπο. Εδώ θα επιχειρήσουμε μια σύγκριση ανάμεσα στα τεστ της UIAA για τα καραμπίνερς και σε αντίστοιχα όταν υπάρχουν ενδιάμεσα ιμάντες.

2. ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Η αντοχή ενός καραμπίνερ που συνήθως είναι τυπωμένη στον μεγάλο του άξονα δεν αποτελεί τη μέγιστη δύναμη που μπορεί αυτό ν' αντέξει όταν καταπονηθεί απλά στο μεγάλο άξονα. Η μέγιστη δύναμη αναπτύσσεται όταν το καραμπίνερ φορτιστεί με μια απευθείας φόρτιση στον μεγάλο άξονα **συν** μια έμμεση φόρτιση από ροπή ελαχιστοποιείται όταν χρησιμοποιείται μονό σχοινί 11mm, γιατί αυτό γλυστρά μέσα στη γωνιά που σχηματίζει το καραμπίνερ και πλοιστάζει τον μεγάλο άξονα, τόσο ώστε η μέγιστη αντοχή να δίνεται απεικλειστικά από την απευθείας φόρτιση. Το ίδιο συμβαίνει με τους πολύ μαλακούς ιμάντες, που γλυστρούν προς την γωνιά του καραμπίνερ ώστε τελικά να μοιάζουν στην αντίδραση με τα σχοινιά. Δεν συμβαίνει το ίδιο όμως με τους σκληρούς άκαμπτους ιμάντες των μπωντριέρ, καθώς και με τους αντίστοιχους express ραμμένους ιμάντες που συνηθίζονται τελευταία στην ελεύθερη αναρρίχηση. Οι τρέχουσες αναρριχητικές τεχνικές έχουν να επιδείξουν μια επισταμμένη χρήση από ιμάντες express σε συν-

διασμό με ελαφριά ά, χαμηλής αντοχής καραμπίνερς και φυσικά πολυάριθμες πτώσεις. Η ανάλυση που ακολουθεί στηρίζεται σε μια πολύ απλή γεωμετρία και έχει στόχο την πρακτική εφαρμογή της.

ΤΕΧΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

**Του Λουκά Γιαννακούλη
Μέλους επιτροπής ασφαλείας UIAA
Θεσσαλονίκη 11.5.86**

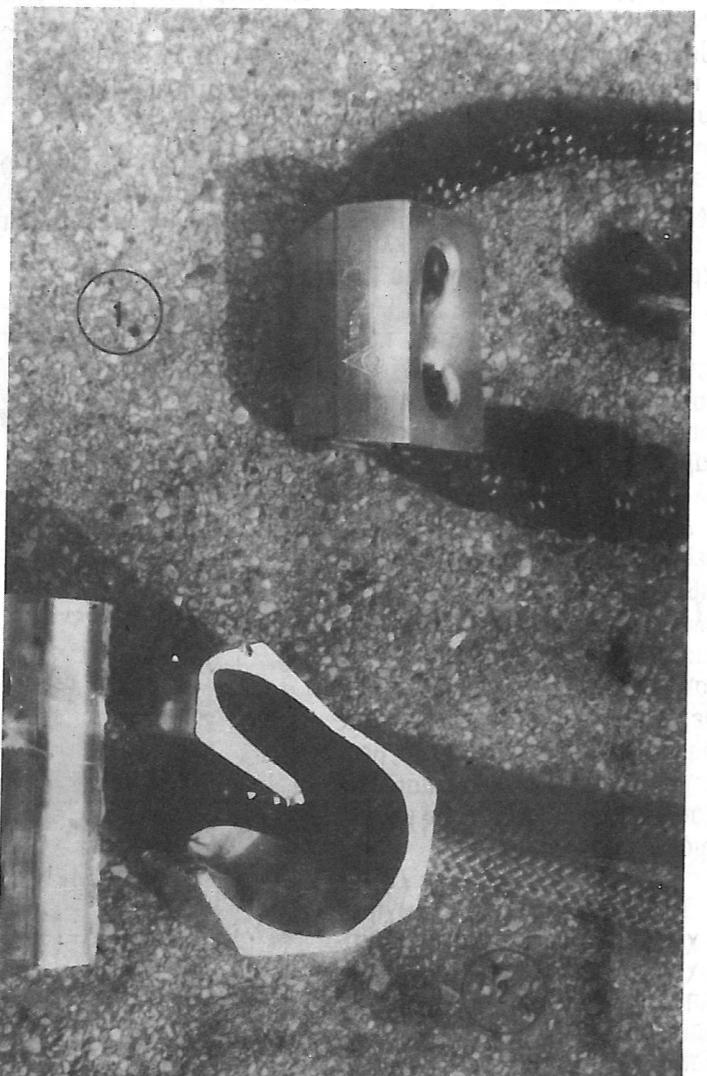
3. ΑΝΑΛΥΣΗ

3.1. Ένα καραμπίνερ τύπου D ικανοποιεί τα τεστ της UIAA όταν επιβιώνει μετά από μια φόρτιση 2200kg στη διεύθυνση του μέγιστου άξονα. Ας δούμε τι γίνεται όταν χρησιμοποιούνται ιμάντες.

3.2. Η εικόνα 1A δείχνει τη κατάσταση. Η δύναμη μεταβιβάζεται μέσω του ιμάντα από τα κάτω στο πάνω καραμπίνερ και προκαλεί μια έμμεση ροπή γύρω από το A.

**Μέλους επιτροπής ασφαλείας UIAA
Θεσσαλονίκη 11.5.86**

Ας εξετάσουμε επίσης τη δύναμη στη εικ. 1B που συμβαίνει στο 50% των περιπτώσεων στη πράξη.

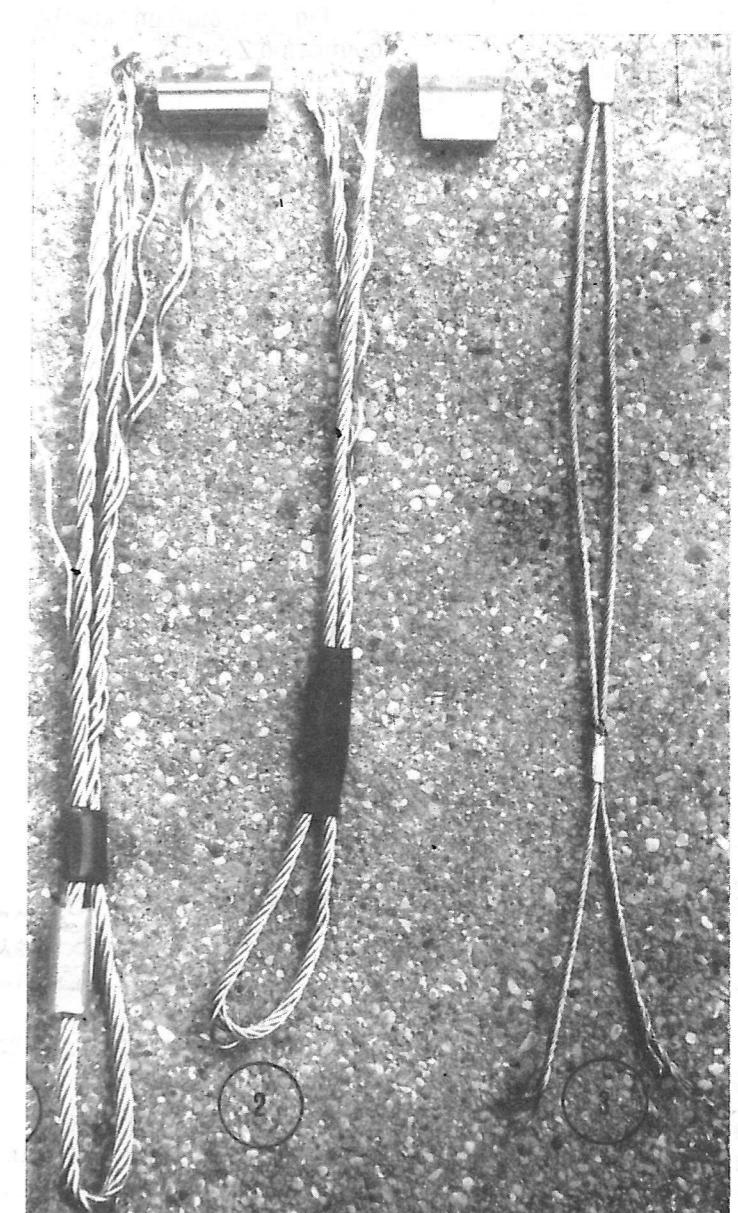
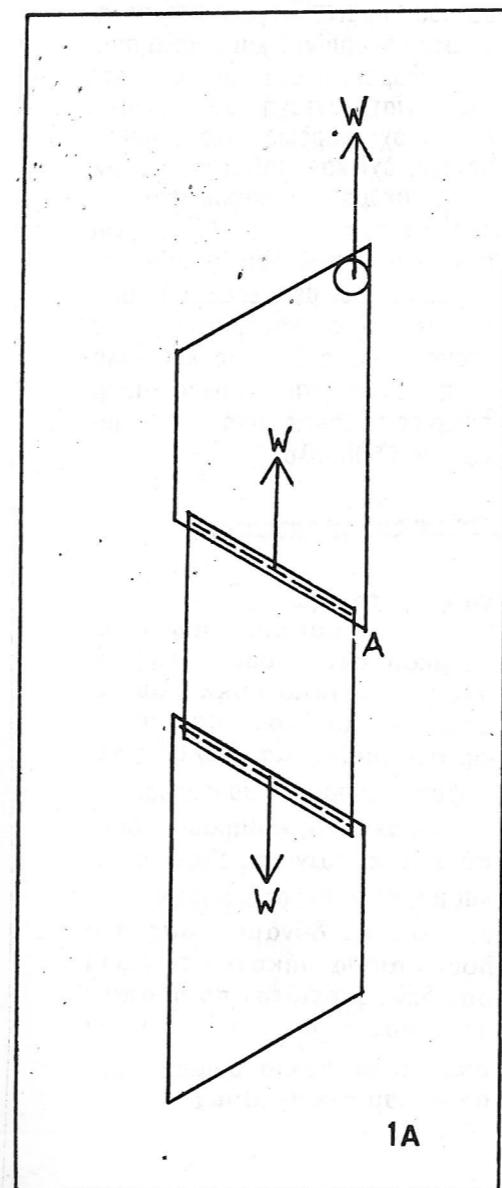
Τεστ αντοχής στα καρυδάκια

1. Εσπασε το σχοινί στα 1970 κιλά
2. Εσπασε το καρύδι στα 9 ο κιλά κι έφυγε από τη θέση του.

Εδώ μόνον οι εξωτερικές ίνες του ιμάντα βρίσκονται σε άμεση επαφή με το καραμπίνερ και αν ο ιμάντας είναι άκαμπτος και σκληρός η ροπή γύρω από το A είναι η διπλή από ότι προηγουμένως. Στη πράξη ο ιμάντας δεν παραμένει σταθερός αλλά γλυστρά προς τη διεύθυνση του A.

Αυτό συμβαίνει όταν εφαρμοστεί τάση και την ίδια στιγμή εμφανίζεται και η ροπή γύρω από το A.

Κατά τη διάρκεια μιας πτώσης η δύναμη που εξασκείται στο σχοινί μεταβιβάζεται στα καραμπίνερς. (Υποθέτουμε ότι ο ιμάντας δεν απορροφά το παραμικρό ποσοστό ενέργειας). Κατά τη διάρκεια μιας «σκληρής» πτώσης η δύναμη αυτή

Τεστ αντοχής στα καρυδάκια

1. Εσπασε το συρματόσχοινο στα 1800 κιλά
2. Εσπασε το συρματόσχοινο στα 1010 κιλά
3. Εσπασε το συρματόσχοινο στα 30 κιλά

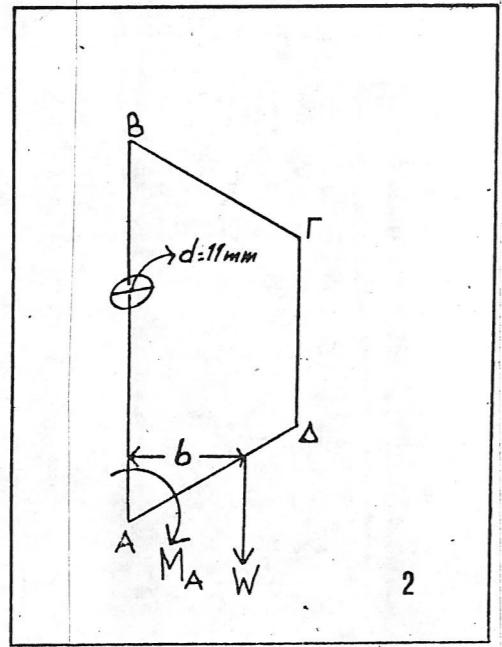
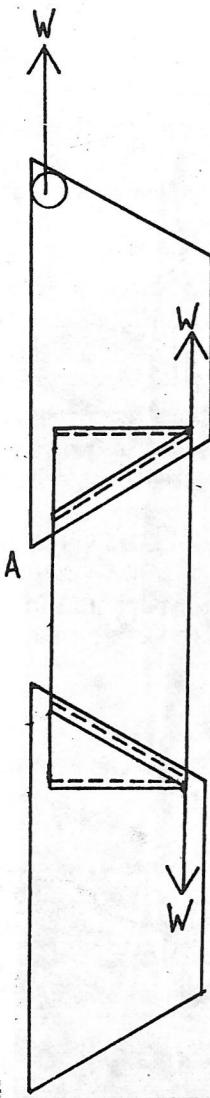
μπορεί να φτάσει τα 1000kg και να τα ξεπεράσει όταν χρησιμοποιείται ένα σχοινί 11mm. Αυτή παράγει μια απευθείας φόρτιση και μια έμμεση στον άξονα AB (σχήμα 2).

Η απευθείας φόρτιση δαπ είναι:

$$\text{δαπ} = \frac{1000 \times 9.81 \text{ N}}{\frac{7}{4} \times 11^2 \text{ mm}^2} = 103 \text{ N/mm}^2$$

Η έμμεση φόρτιση δεν παράγεται από μια ροπή $MA = W.b$. Όταν η απόσταση b μεγαλώνει τότε η ροπή Wb μεγαλώνει και αυτή (όταν χρησιμοποιούμε φαρδύτερο ιμάντα).

Η μεγαλύτερη εφελκυστική φόρτιση στον άξονα AB εφαρμόζεται στην εσωτερική επιφάνεια του και η μεγαλύτερη θλιπτική στην εξωτερική

$$\text{Area } z = \frac{\pi \times 11^2}{32} \text{ mm}^2 = 130,7 \text{ mm}^2$$

$$\text{Area Surface } \frac{W \cdot b}{z} = \frac{1000 \times 9,8 \text{ N}}{130,7 \text{ mm}^2} = 75 \text{ b N/mm}^2$$

συνέχεια απ τη σελίδα 57

Το 1981 κατάκτησε την ψηλότερη κορυφή του Καύκασου, Elbrus, υψόμ. 5.627μ., τον δε επόμενο χρόνο κατέκτησε το ψηλότερο βουνό της Αλάσκας και της Βορ. Αμερικής Mc Kinley (Denali), υψόμ. 6.195μ.

«Το 1983 πέτυχε την καταπληκτική αναρρίχηση χωρίς οξυγόνο, στη δύσκολη κορυφή Communism του Παμιρ των Ιμαλαΐων υψόμ. 7.495 μ.

Τον Απρίλη 1984 κυκλοφόρησε το πρώτο του βιβλίο «Στις κορφές του κόσμου» που περιγράφει ολόκληρο το χρονικό της κατάκτησης του Παμιρ.

«Μάθετε Ορειβασία» του Στράτου Παρασκευαΐδη είναι το καλύτερο δώρο που μπορούμε να προσφέρουμε.

... Ασπρα σύννεφα γλυστρούν στον ουρανό. Οι μεγάλες πλάκες του γρανίτη υψώνονται προς το γαλάζιο. Οι λεπτές κόψεις του πάγου, εύθραυστες και διάφανες σχίζουν στα δυο τον άνεμο του υψομέτρου.

Τα βουνά αθάνατα, κυρίαρχα, βασιλεύουν στις καρδιές σας, μέχρις το πιο απόκρυφο μέρος των σκυθρωπών πόλεων, γιατί δεν μπορείτε να τα ξεχάσετε πουθενά, έτσι δεν είναι; Γιατί έστω και μια φορά είδατε απ τη κορυφή ενός βουνού τον ήλιο

και μια φορά είδατε απ τη κορυφή του βιβλίο «Στις κορφές του κόσμου» που περιγράφει ολόκληρο το χρονικό της κατάκτησης του Παμιρ.

«Μάθετε Ορειβασία» του Στράτου Παρασκευαΐδη είναι το καλύτερο δώρο που μπορούμε να προσφέρουμε στον εαυτό μας, στα παιδιά μας, στους φίλους μας στον κάθε ορειβάτη.

3.3. ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ

Η συνολική φόρτιση στον άξονα AB βρίσκεται αν προσθέσουμε την απευθείας φόρτιση δαπάνης και την μέγιστη έμμεση φόρτιση δεμπταχ.

Η φόρτιση αυτή εξαρτάται από το b, την απόσταση δηλαδή που εξασκείται το φορτίο από το A και ποικίλει κατά μήκος της διατομής από θυλιπτική σε εφελκυστική. Για διάφορες τιμές του b έχουμε:

0	0	103	103
5	375	103	478
10	750	103	853
15	1125	103	1228
30	2250	103	2353

Για τριπλασιασμό λοιπόν του πάχους του ιμάντα έχουμε και τριπλασιασμό της επιβάρυνσης πράγμα που σημαίνει μεγάλη καταπόνηση στο καραμπίνερ και πιθανό σπάσιμο ακόμα και στα μισά κιλά από την μεγιστηριανή αντοχή του. Προσοχή λοιπόν όχι φαρδείς, άκαμπτους ιμάντες, όχι καραμπίνερ στο μπωντριέρ (ακόμα και ασφαλείας), όχι δυσάρεστο καραμπίνερ με το άνοιγμα στην ίδια κατεύθυνση, όταν χρησιμοποιούμε σετ με 2 ελαφριά χαμηλής αντοχής καραμπίνερ, ναι στους λεπτούς διπλούς και μαλακούς ιμάντες, και το πρώτο καραμπίνερ σε ασφάλεια μετά το ρελέ πάνω από 2500 κιλά.

να φιλά τη γη.

Έστω και μια φορά, είδατε μέσα στον ουρανό της νύχτας το μεγάλο κύκλο των αστεριών. Γιατί έστω και μια φορά στο βάθος μιας ξύλινης καλύβας ακούσατε το μουρμουρητό

του ανέμου, καθηλωμένοι από μια καταιγίδα. Γιατί έστω και μια φορά σκαρφαλωμένοι με όλες τις δυνάμεις σας στο βουνό αισθανθήκατε ότι η ζωή σας δεν εξαρτιόταν παρά από την αδυνάτη σας χέρια. Τα δυο γυμνά σας χέρια αγκιστρωμένα με απελπισία απ το Βράχο.

RENE DESMAISON

Την 8η Ιουνίου 1986 πραγματοποιήθηκε η 3η παμβορειοελλαδική συγκέντρωση ορειβατών στο Λαϊλιά Σερρών.

Σήμερα, αρκετές μέρες από τότε, δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε αν ζήσαμε πραγματικά τα γε-

σερρών επιδόθηκαν με μεράκι, αμέσως μετά την άφιξή τους, στη διεύθυνση υπαίθριου χώρου της εκλογής τους και στην εγκατάσταση σκηνής που είχαν πάρει μαζί τους για το σκοπό αυτό.

Τις πρώτες βραδινές ώρες έκα-

έπαιξε τον καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του τόνου της διασκέδασης η οποία κατά γενική ομολογία υπήρξε γεγονός πρωτόγνωρο.

Το γλέντι συνεχίστηκε μέχρι τις πρώτες μεταμεσονύκτες ώρες.

Το πρωί της Κυριακής, 8ης Ιουνίου, κύριας μέρας των εκδηλώσεων, έγινε ανάβαση στη κορυφή του Λαϊλιά. Η ανάβαση πραγματοποιήθηκε από δύο σημεία: Από τη δυτική πλευρά από όπου η πορεία προς την κορυφή είναι ομαλή και από τη νότια πλευρά από όπου η ανάβαση παρουσιάζει κάποιες δυσκολίες. Την πορεία αυτή ακολούθησαν οι πιο «γενναίοι».

Σε όλη τη διάρκεια της ανάβασης έπεφτε ψιλή βροχή την οποία νοιώθαμε σαν απαλό χάδι από το απαλό στοργικό χέρι της μητέρας φύσης.

Η 3η Βορειοελλαδική. Φωτ. Χατζάρα Αντώνη

πολλή επιμέλεια ορειβάτισσες του ΕΟΣ Σερρών. Στο σημείο αυτό οφείλουμε να τονίσουμε ότι υπήρξε ιδιαίτερα ουσιαστική η συμβολή της κ. Άννας Χριστίδου, συζύγου του Προέδρου του ΕΟΣ Σερρών κ. Νίκου Χριστίδη.

Από ένα μεγάλο βαρέλι, χωρητικότητας 250 λίτρων που είχε τοποθετηθεί πλάι στη βρύση του καταφυγίου, έρευνε, σ όλη τη διάρκεια του φαγητού και της διασκέδασης που ακολούθησε, αφθονη «ρεταίνα, ξανθή, κεχριμπαρένια». Ήσως αυτή να

Στην κορυφή του Λαϊλιά, στον Αλήμπαμπα, εκεί στα «ανεμοδαρμένα ύψη» καλωσόρισε τους φίλοξενούμενους ορειβάτες το μέλος του ΕΟΣ Σερρών κ. Ιωσήφ Πασακαλίδης ενώ ένα άλλο μέλος ο κ. Χρυσάφης Παλάζης έκανε την καθιερωμένη ξενάγηση αναφερόμενος στο υψόμετρο και σε διάφορα άλλα στοιχεία των βουνών της περιοχής.

Στην κορυφή του Λαϊλιά, εκεί στα «ανεμοδαρμένα ύψη» καλωσόρισε τους φίλοξενούμενους ορειβάτες το μέλος του ΕΟΣ Σερρών κ. Ιω-

σήφ Πασακαλίδης ενώ ένα άλλο μέλος ο κ. Χρυσάφης Παλάζης έκανε την καθιερωμένη ξενάγηση αναφερόμενος στο υψόμετρο και σε διάφορα άλλα στοιχεία των βουνών της περιοχής.

Σε χρόνο που όριζε το πρόγραμμα των εκδηλώσεων, έφθασαν στο καταφύγιο ο διοικητής της Αστυνομίας Σερρών, ο Δήμαρχος Σερρών κ. Γεωργούλας και ο Νομάρχης Σερρών κ. Μαυρίδης.

Ακολούθησε τελετή αποκάλυψης αναμνηστικής πλάκας προς τιμή του Χρήστου Καραμπουρούνη και ονομασίας του Καταφυγίου Λαϊλιά «Καταφύγιο Χρήστος Καραμπουρούνης».

Την αποκάλυψη της αναμνηστικής πλάκας έκαναν ο Νομάρχης Σερρών κ. Μαυρίδης και ο πρόεδρος της Ελληνικής Ορειβατικής Ομοσπονδίας κ. Δέφνερ. Στη συνέχεια χαιρέτησαν τη συγκέντρωση εκπρόσωποι των φιλοξενηθέντων ορειβατικών συνδέσμων. Σε όλους τούς τους συνδέσμους απονεμήθηκαν αναμνηστικά διπλώματα και αναμνηστικά διακοσμητικά πιάτα στα οποία απεικονίζεται το Μοναστήρι Τιμίου Προδρόμου Σερρών. Τους φιλοξενούμενους χαιρέτισε εκ μέρους του ΕΟΣ Σερρών ο Πρόεδρος της Τεχνικής Επιτροπής Ορειβασίας κ. Χαράλαμπος Βουρουζίδης.

Η τελετή έκλεισε με τον Εθνικό μας Ύμνο που έψαλαν όλοι μαζί, όσοι παραβρέθηκαν στο χώρο της τελετής.

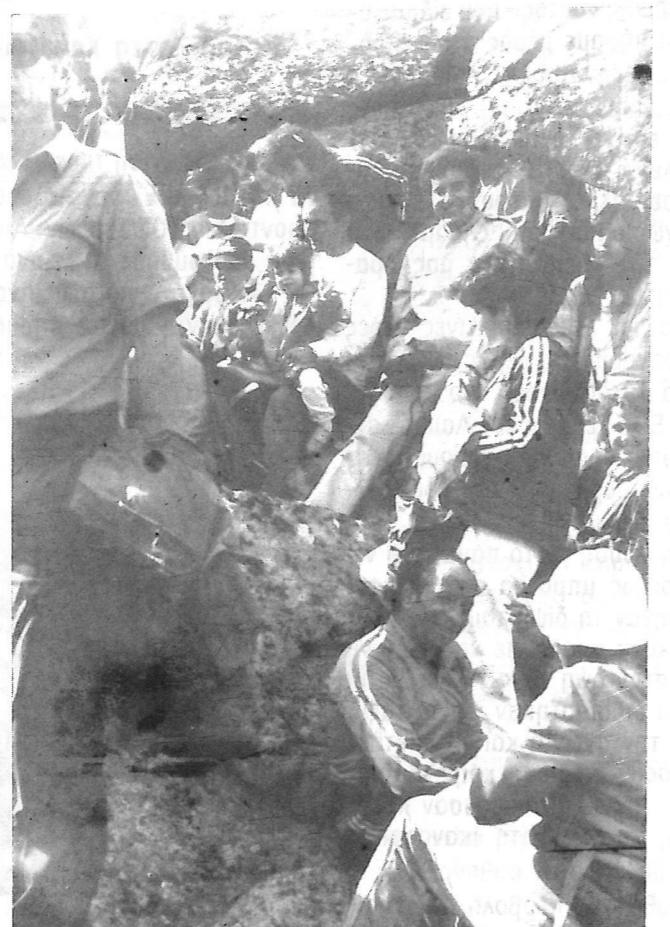
ΟΜΙΛΙΕΣ Ν. ΧΡΗΣΤΙΔΗ

Στη συνέχεια του χθεσινού ρεπορτάζ που δημοσιεύσαμε για την 3η Παμβορειολαδική Συγκέντρωση Ορειβατών στο Λαϊλιά, παραθέτουμε κατωτέρω τον χαιρετισμό που απήγιθνε προς τους παρευρισκομένους επισήμους και ορειβάτες ο επικεφαλής της συγκέντρωσης και Πρόεδρος του ΕΟΣ Σερρών κ. Νικ. Χρηστίδης που είπε τα εξής:

«Κύριε Νομάρχα, Κύριε Δήμαρχε, Κύριε Διευθυντά Αστυνομικής Δ/νσεως Σερρών, κύριε Πρόε-

δρε και Σύμβουλοι της Ε.Ο.Ο.Σ., κύριοι πρόεδροι των Συλλόγων, κυρίες και κύριοι φίλοι ορειβάτες.

Εκ μέρους του Ελληνικού Ορειβατικού Συλλόγου Σερρών σας απευθύνω θερμό και έγκαρδιο χαιρετισμό και σας καλοσωρίζω στον ξακουσμένο Λαϊλιά μας, που χειμώνα και καλοκαίρι έχει τις ομορφίες του, στην 3η Παμβορειοελαδική συνάντηση Ορειβατών.

Ξεκούραση στην αγκαλιά του πατέρα
Φωτ. Αντώνης Χατζάρας

Διακατέχομαι πράγματι από συγκίνηση γιατί οργγώνουμε την 3η Παμβορειοελαδική συνάντηση ύστερα από δυο πολύ πετυχημένες συναντήσεις που έγιναν τα προγούμενα χρόνια ή μια στην Νάουσα και η άλλη στην Φλώρινα.

Ελπίζω όμως ότι ανταποκριθήκαμε στις προσδοκίες όλων σας και η 3η Παμβορειοελαδική συνάντηση θα περάσει στην ορειβατική μας ιστορία σαν μια καλή ανάμνηση.

Στην σημερινή μας συνάντηση παρευρίσκονται 266 ορειβάτες και

ορειβάτισσες κάθε ηλικίας γεγονός που είναι αρκετά παρήγορο και ελπιδοφόρο για το μέλλον της ορειβασίας για τις μια περίοδο που η αλματώδης αύξηση του μηχανικού πολιτισμού και των ανέσεων που έκαμπαν τον άνθρωπο μαλακό και φυγόπονο, το δε αυτοκίνητο είναι το ίδια μικρών και μεγάλων και κοντεύει να αντικαταστήσει τα πόδια

Λιτοχώρου, Γρεβενών αντιπρόσωποι της Δ/νσης αντικυνηγητικής πρωτοβουλίας είναι κοντά μας ακόμη αντιπροσωπείες των ΕΟΣ Βόλου και Λαρισής.

Επίσης βρίσκεται κοντά μας ο Πρόεδρος της ΕΟΣ Μιχάλης Δέφνερ με τους συμβούλους του Δ.Σ. της ΕΟΣ Δ. Μπατάρα, Δ. Καρατζά, Αν Ρήγας και Δ. Χατζίδης.

Δεν νομίζω ότι θα ήταν σκόπιμο να αναπτύξω δια μακρών την σκοπιμότητα των συναντήσεων αυτών γιατί είναι γνωστοί σε όλους. Θα πω μονάχα δυο λόγια.

Δεν έχουν κανέναν άλλον σκοπό, παρά τον αγνό και μόνον σκοπό κάθε ορειβάτη να ανταμαθεί στο βουνό ψηλά, εδώ με παληούς φίλους ορειβάτες να θυμηθούν μαζί τα παληά, να γνωρίσει καινούργιους φίλους ν ανταλλάξει ορειβατικές εμπειρίες να συσφίξουν τις σχέσεις τους και φεύγοντας να ευχηθεί ο ένας στον άλλο να είναι γερός να ανέβουν σε όσες ψηλότερες κορφές μπορέσουν, Ελληνικές ή ξένες και να είναι παρόντες σε μια νέα συνάντηση.

Γιατί, αγαπητοί μου φίλοι ο ορειβάτης είναι αγνός σαν άνθρωπος που αρέσει την αγνή και ωραία φύση είναι φίλος και αδελφός με κάθε άλλον ορειβάτη και δεν έχει να χωρίσει τίποτε με κανέναν συνάδελφο του συλλόγου του η άλλου συλλόγου.

Αλλά, αγαπητοί μου νομίζω πως τα πολλά λόγια περιτεύουν για αυτό τελειώνοντας θέλω να ευχαριστήσω όλα τα μέλη και την ΤΕΟ του ΕΟΣ Σερρών που εργάσθηκαν για την πραγματοποίηση αυτής της Παμβορειοελαδικής συγκεντρώσεως την οποία σεις θα κρίνετε κατά πόσο και σε ποιόν βαθμό μπορεί να θεωρηθεί πετυχημένη. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους ιδιαιτέρως τον Νομάρχη μας Παναγιώτη Μαυρίδη, τον Δήμαρχο Σερρών κ. Γεώργιο Γεωργούλα, τον Δ/ντη Αστυνομικής Δ/νσεως Σερρών κ. Παπασπηλιόπουλο που είχαν την καλωσίνη να έλθουν κοντά μας και να μοιραστούν μαζί μας την χαρά του βουνού.

Επίσης ευχαριστώ τον Πρόεδρο

και τα μέλη του Δ.Σ. της ΕΟΟΣ και όλους εσάς αγαπητοί συνέδελφοι που από την μακρυνή Φλώρινα και έως Ξάνθη ήλθατε κοντά μας και πήρατε μέρος στην 3η Παμβορειοελαδική συνάντηση ορειβατών της οποίας η αυλαία θα πέσει σε λίγο για να μείνει μια ανάμνηση μέσα στις τόσες άλλες.

Σας ευχαριστώ

Ακολούθησαν χαιρετισμοί του Νομάρχη και Δημάρχου Σερρών, καθώς και εκπροσώπων ορειβατικών συλλόγων.

πήρε ένας από τους ιδρυτάς του τμήματος Σερρών του ΕΟΣ και διετέλεσε μέλος της διοικήσεως του συλλόγου μας και Πρόεδρος επί μια δεκαετετία.

Ακούραστος και αθόρυβος εργάτης, προσέφερε πολλά στην Ελληνική Ορειβασία γενικά και ειδικώτερα στο τμήμα Σερρών.

Αγαπούσε το βουνό και την ύπαιθρο που ήταν το δεύτερο σπίτι του.

Κάθε Κυριακή και κάθε γιορτή, με το σακίδιο στον ώμο έπαιρνε τα ψηλά βουνά και κάθε πρωί τον εργαστήριο.

Αλύμπαμπας. Φωτ. Σκόδρας Γιώργος

Κατόπιν έγιναν τα αποκαλυπτήρια της εντοιχισμένης πλάκας με την οποία εδόθη στο καταφύγιο του Λαϊλιά το όνομα Χρήστος Καραμπουρούνης.

Ο Πρόεδρος του ΕΟΣ Σερρών κ. Ν. Χρηστίδης μιλώντας για την ζωή και το έργο του αειμνήστου Χρ. Καραμπουρούνη, είπε:

«Αγαπητοί φίλοι.

Σήμερα ο ΕΟΣ Σερρών έρχεται να τιμήσει έναν μεγάλο ορειβάτη, λάτρη του βουνού και αφανή εργάτη της ορειβατικής ιδέας τον παληό μας πρόεδρο Χρήστο Καραμπουρούνη, τον αγαπητό και γνωστό σε όλους μας καλοκάγαθο κυρ. Χρήστο.

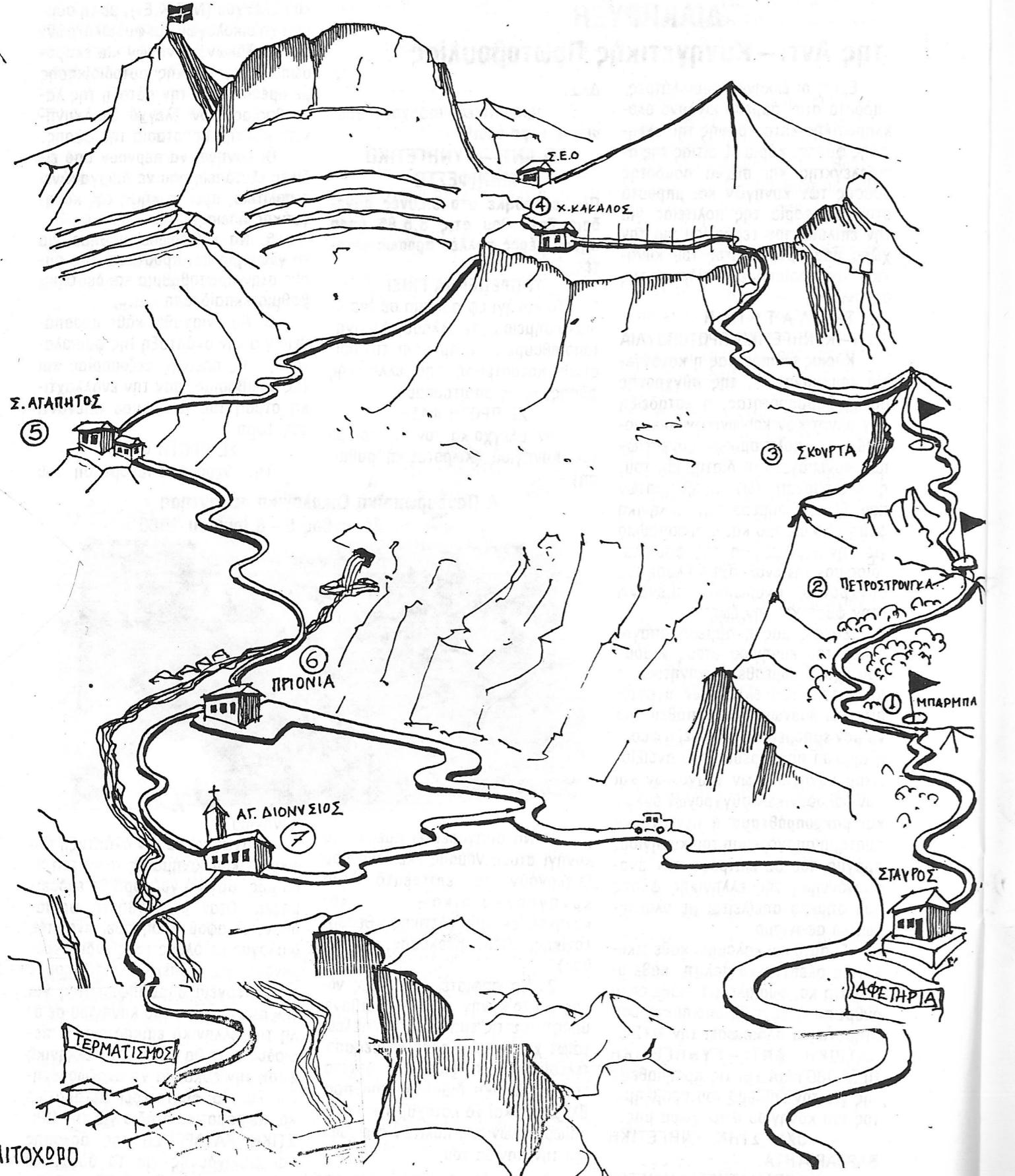
Ο Χρήστος Καραμπουρούνης υ-

γασίμων ημερών έκαμε τον μακρυνό του περίπατο, συνήθειες τις οποίες διετήρησε και μέχρι τελευταίων ημερών από τον θάνατό του.

Ο Πρόεδρος Χρήστος Καραμπουρούνης για το Καταφύγιο αυτό που σήμερα όλοι χαιρόμαστε, εργάστηκε ακούραστα προσέφερε την προσωπική του εργασία βοήθησε οικονομικά και με κάθε άλλο τρόπο

για την ανέγερσή του και στα τελευταία του προσέφερε ένα σημαντικό Χρηματικό ποσό για την αγορά των γραφείων και εντεκτηρίων του συλλόγου. Για όλα όσα προσέφερε ο Χρήστος Καραμπουρούνης μόνον από τα οποία σας ανέφερα και πολλά άλλα που δεν ανέφερα ο

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

Ορειβατικός Μαραθώνιος, μια έννοια που μπορεί να δώσει διαστάσεις μεγάλης παρεξήγησης για την έννοια της ορειβασίας.

Η ορειβασία επυμολογικά εξηγείται ως εξής: «Ο βαίνων επί του όρους», όχι κάτω από καθορισμένους υποχρεωτικούς κανόνες, όπως δηλαδή είναι ο χρόνος, οι διάφορες υποχρεωτικές στάσεις κ.λ.π. αλλά είσαι ελεύθερος ν ανεβείς όπως θέλεις. Είμαστε κι εμείς από τους συλλόγους αυτούς που πιστεύουμε και υιοθετούμε την ελεύθερη και ακαπνίεστη ανάβαση του ανθρώπου στο βουνό, και την μη ανταγωνιστικότητα της ορειβασίας.

Με την πάροδο των χρόνων η εξέλιξη της ορειβασίας είναι αισθητή. Για την ανάβαση σε κάποιο βουνό χρησιμοποιούνται και μηχανικά μέσα, όπως αναβατήρες, δρόμοι, σκι, σχοινιά αλλά παράλληλα χρονομετρήθηκαν και οι αποστάσεις. Έτσι βλέπουμε σε κάθε ορειβατική προσπάθεια, κάτι που κάνει την ορειβασία να κινείται με ορισμένους κανόνες. Από τους αυτούς άλλοι έχουν καθιερωθεί από την πείρα ορειβατών και συλλόγων, άλλοι έχουν ενταχθεί μέσα σε καταστατικά ορειβατικών συλλόγων και καθορίζουν την μορφή τους και τους σκοπούς τους. Ο Σύλλογος της Θεσσαλονίκης στο καταστατικό του άρθρο τέσσερα, αναφέρει ότι σκοπός του συλλόγου εκτός των άλλων παραγράφων είναι η παράγραφος που λέει ότι συμβάλει με κάθε τρόπο στην γνωριμία του ελληνικού χώρου των βουνών από το πλατύτερο κοινό. Έτσι λοιπόν για τον παραπάνω σκοπό επέλεξε εκτός των άλλων μια μορφή διάδοσης της ορειβασίας σε πανελλήνιο επίπεδο καινούργια μορφή για την Χώρα μας, τον ορειβατικό Μαραθώνιο, παλιά μορφή όμως για τις Χώρες που βρίσκονται σε μεγάλα ορεινά συγκροτήματα και που σχεδόν κάθε χρόνο και σχεδόν όλοι οι σύλλογοι, τρέχουν μια καθορισμένη διαδρομή στο βουνό. Οι Ορειβατικοί Μαραθώνιοι, γίνονται είτε σε προσχεδιασμένες κλειστές

διαδρομές μικρής σχετικά διάρκειας στους ορεινούς όγκους είτε αποτελούν πολυήμερες διασχίσεις με κάποιο στοιχειώδη εξοπλισμό από τους συμμετέχοντες είτε τέλος μπορεί να αποτελέσουν αγώνες προσανατολισμού με τη χρήση χάρτη και πυξίδας.

Του Ε.Ο.Σ. Θεσσαλονίκης

~~~~~

Ο Μαραθώνιος που διοργανώνουμε εμείς ανήκει στην πρώτη κατηγορία δηλαδή μικρή σχετικά διαδρομή και είναι ένα γεγονός αθλητικό που συμμετέχουν ορειβάτες και μη κάθε ήλικιας που θα μπορούν να πραγματοποιήσουν την καθορισμένη διαδρομή. Αυτή είναι Σταυρος (υψόμετρο 950 μ.) τοποθεσία Μπαρμπα - Πετροστρουγκα - Σκουρτα - Κοιλαδα Μουσων - Καταφυγιο Χρηστος Κακκαλος - Καταφυγιο Σπηλιος Αγαπητος - Πρινια - Μονη Αγιου Διονυσιου - Φαραγγι Ενιππεα - Λιτοχωρο, τερματισμός στο Δημαρχειο. Δηλαδή ξεκινάει από 950μ., ανεβαίνει στα 2.600 μ. και κατεβαίνει στα 350μ.

Ο ορειβατικός Μαραθώνιος δεν είναι ορειβασία στην καθαρή της μορφή, δηλαδή δεν είναι μια αυτόνομη διαδρομή ορειβατών στο βουνό με τον εξοπλισμό τους αλλά γρήγορη κίνηση μέσα σε μια τελείως καθορισμένη από πριν διαδρομή, ασφαλισμένη από οποιοδήποτε κίνδυνο και με κάλυψη ανα διαστήματα όλων των αναγκών των συμμεταχόντων (όπως τρόφιμα, ιατρική περιθαλψη κ.λ.π.).

Με τον ορειβατικό Μαραθώνιο θέλουμε ν αποδείξουμε ότι το βουνό είτε ψηλό είτε χαμηλό, είναι προσιτό σ όλον τον κόσμο και ότι οι κίνδυνοι του χωρίς να θέλουμε να τους υποτιμήσουμε είναι ελάχιστοι, αφού μπορούμε ακόμα να το διασχίσουμε προσεκτικά μέντρα γρήγορο βάδισμα, ή τρέξιμο, ανάλογα στην περίπτωση. Ένα άλλο κύριο χαρακτηριστικό του ορειβατικού Μαραθωνίου είναι

η εκ των προτέρων εκλογή της διαδρομής που γίνεται με κριτήρια σε βασισμού προς το περιβάλλον ακριβώς για να τονίσει ιδιαίτερα την ομορφιά του, η οποία φαίνεται από εναλλακτικότητα της διαδρομής. Οι συμμετέχοντες ηθικά και όχι υλικά, όπως συμβαίνει συχνά σε άλλες αθλητικές εκδηλώσεις, αμοιβούνται μένα αναμνηστικό με το οποίο προσπαθούμε να μη δώσουμε έμφαση στο χρόνο ώστε να το κάνουμε συναγωνιστικό. Ο καθένας στην κατηγορία του ανάλογα με την ηλικία του και τον τερματισμό. Δυο βασικά στοιχεία που κρίνουν την ικανότητα των συμμετασχόντων. Γι αυτή μας την εκδήλωση που την θεωρούμε από την αρχή μιας γενικότερης συμμετοχής των ανθρώπων στο βουνό γίνεται από εμάς με την βοήθεια του ΕΟΣ ΛΙΤΟΧΩΡΟΥ καθώς και την συμπαράσταση του ΔΗΜΟΥ ΛΙΤΟΧΩΡΟΥ. Οι δαπάνες καλύπτονται όλες από το ΕΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ.

Σας ευχαριστώ όλους εσάς που δείξατε ενδιαφέρον για το αθλητικό γεγονός του συλλόγου μας και πιστεύουμε ότι θα συμβάλλετε ουσιαστικά στην διάδοση των ορεινών Μαραθωνίων διά μέσου του Τύπου.

Οχι σαν ορειβασία εξειδικευμένη και συναγωνιστική αλλά σαν άθλημα «γρήγορο περπάτημα στο βουνό». Το δε συνθημά μας που θα πρέπει ν ακουστεί Πανελλήνια είναι ΕΛΑ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΗΣΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΓΡΗΓΟΡΑ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ.

Το Νέο Δ.Σ. του ΕΟΣ Νάουσας

Η νέα Διοίκηση που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της Γενικής Συνέλευσης της 12 Μαΐου 1986 έχει ως εξής:

Πρόεδρος Μιχ. Μπιντερλής, Αντιπρόεδρος Δημ. Μπάϊτσης, Γεν. Γραμματέας Ιωάννης Κοσμαρίκος, Ταμίας Αθανάσιος Παπαδόπουλος, Έφορος Χιονοδρομίας Αντώνης Μώκιος, Δημ. Ζιαμπάκας, Έφορος Καταφυγίων Χρήστος Παλιούγκας, Έφορος Ορειβασίας Γεώργιος Σκόδρας, Έφορος Δημ. Σχέσεων Ιωάννης Καραγιαννόπουλος.

Από τις 10 Ιανουαρίου έως 3 Φεβρουαρίου 1986 πραγματοποιήθηκε η πρώτη Ελληνική ανάβαση στη κορδιλλέρα των Ανδων.

Πιο συγκεκριμένα η 5/μελής Ελληνική ορειβατική αποστολή κατέκτησε το ψηλότερο βουνό της οροσειράς, την ACONCAGUA ύψους 7000μ. Επικεφαλής της αποστολής ήταν οι έμπειροι ορειβάτες Στράτος Παρασκευαΐδης και Κώστας Τσιβελέκας, τα υπόλοιπα μέλη ήταν οι Θεόφιλος Βλάχος, Πέτρος Καψωμενάκης και Στάκος, Κόζαρης (ΕΟΣ Αθηνών).

Ανάβαση σε παγωμένο καταράκτη

Όπως είναι γνωστό στη κορυφή πάτησαν οι τέσσερις από τους πέντε γεγονός που θεωρείται μεγάλη επιτυχία και οφείλεται εκτός από την ορειβατική πείρα λλά και στην συλλογική προσπάθεια και απόλυτη συνεργασία όλων των μελών της αποστολής.

Οι Ανδεις, το μεγαλύτερο σε μήκος συγκρότημα της γης και το δεύτερο σε ύψος μετά τα Ιμαλαΐα, είναι το σταυροδόμι των αγέρηδων δυο ωκεανών (Ατλαντικού - Ειρηνικού), όπου οι σφοδροί άνεμοι πνέουν με ασυνήθιστη για μας ταχύτητα φτάνοντας ακόμα και τα 200 χιλιόμετρα ωριαίως με θερμοκρασίες πολικές.

Αυτός ήταν ο λόγος που διαλέξαμε αυτό το ορεινό συγκρότημα και

ΑΝΔΕΙΣ 1986 (ACONCAGUA 7000μ)

τη πιο ψηλή κορυφή του, γιατί είναι ένα βουνό με ιδιαιτερότητες, με ταπότομες καιρικές μεταβολές, πολύ κρύο και ήταν αυτό που έλειπε από την ορειβατική μας πείρα, για να μπορούμε να επιχειρήσουμε μια πολύ δύσκολη ανάβαση σ' ένα ψηλότερο βουνό των Ιμαλαΐων στο μέλλον.

Του Στράτου Παρασκευαΐδη

ταν και η χαμηλότερη που αντιμετωπίσαμε.

Η ανάβαση στη κορυφή έγινε από τη βόρεια πλευρά του βουνού (Νορμάλ - Έγγλεζων). Από τα 5800μ., όπου και η τελευταία κατασκήνωσή μας, χρειάστηκαν 12 συνεχείς ώρες για να καλύψουμε τα 1200μ., υψομετρικής διαφοράς μέχρι τη κορυφή και επιστροφή πάλι στο ίδιο σημείο. Κανονικά θάπρεπε να είχε μεσολαβήσει και άλλη μια ενδιάμεση κατασκήνωση (6200-6000μ.) για να μειώσουμε τις ώρες ανάβασης, αλλά και την εξάντληση που υφίσταται ο οργανισμός σε τόσο υψόμετρο από το κρύο, την έλλειψη οξυγόνου και την αφυδάτωση. Δυστυχώς άμως το βουνό από τα 5800μ. και πάνω είναι τελείως αφιλόξενο για διανυχτέρευση, γιατί εί-

ναι εκτεθειμένη όλη η βόρεια πλευρά του στους σφοδρούς ανέμους και πολλοί που επιχειρήσαν να διανυχτερέυσουν στο παρελθόν, έπαθαν κρυοπαγήματα ή αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν επιστρέφοντας χαμηλότερα.

Μας γεννήθηκε η ιδέα να επιχειρήσουμε την ανάβαση στη κορυφή από την Ανατολική πλευρά (διαδρομή Πολωνών) όταν είμαστε στα 500μ., γιατί στη μεριά αυτή δεν είναι εκτεθειμένη στον αέρα (λούκι)

Από πληροφορίες άμως που είχαμε το χίονι μέσα στο λούκι δεν ήταν ποιοτικά καλό (σκληρό) και τις (μεσημβρινές) ώρες έπεφταν πολλές χιονοστιβάδες. Επειδή λοιπόν θα μας έπιανε το μεσημέρι κατά την ανάβαση, κρίναμε σωστό και λογικό να αποφύγουμε την ανατολική πλευρά και να επιχειρήσουμε την ανάβαση μας από τη βόρεια με περισσότερο αέρα και φυσικά κρύο (-20 έως 132 βαθμούς Κελσίου κάτω από το μηδέν) αλλά και με μεγαλύτερη ασφάλεια.

Στη κορυφή φτάσαμε στις 23 Ιανουαρίου στις τέσσερις το απόγευμα και η επιστροφή μας στην τελευταία κατασκήνωση (5800μ.) έγινε την ίδια μέρα στις 8 το βράδυ. Η επόμενη διανυχτέρευση κατά την επιστροφή έγινε στα 4200μ. και η κατάβαση ολοκληρώθηκε στα 2700μ. στο Puente del Inca.

Τελειώνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω το περιοδικό για τη φιλοξενία του άρθρου μου, και όλους τους φίλους που μας βοήθησαν ηθικά την περίοδο της προετοιμασίας

μα δανείζοντάς μας ακόμα και ορειβατικά υλικά, γιατί πίστευαν στην επιτυχία της αποστολής για μια ακόμα ειρηνική «κατάκτηση» ενός μεγάλου ορεινού συγκροτήματος από Ελληνες Ορειβάτες.

κρό συμπληρωματικό γεύμα με φρούτα ή γλυκό. Το μεσημέρι γεύμα με ψωμί, κρύο κρέας, τυρί, βούτυρο, φρούτα, ξηροί καρποί. Ανάμεσα στα διάφορα γεύματα, πρέπει να υπάρχει μεσοδιάστημα 3-4 ώρες. Το βράδυ θα συμπληρώσουμε το γεύμα με άφθονο τσάι ζεστό και γλυκό, ώστε ο οργανισμός να ξαναπάρει τις χαμένες δυνάμεις.

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΟΡΕΙΒΑΤΗ

Κάμνοντας ορειβασία τον χειμώνα το κρύο και η σωματική κούραση προκαλούν μεγάλη κατανάλωση ενέργειας στον οργανισμό. Είναι επομένως χρήσιμο ο ορειβάτης να διατρέφεται σωστά και συνετά κατά την διάρκεια μιας ανάβασης και επειδή το βάρος που κουβαλά παίζει μεγάλο ρόλο, πρέπει να φροντίζει οι τροφές που έχει μαζί του να έχουν μικρό βάρος με μεγάλη θρεπτική δύναμη.

Η συνεπή διατροφή θα προφύλαξει τον ορειβάτη από διαταραχές του στομάχου και των εντέρων. Για αυτό τα διάφορα γεύματα κατά την διάρκεια της ορειβασίας πρέπει να είναι όσο το δυνατό κοντά στα συνηθισμένα όρια της διαίτας του κάθε ορειβάτη. Ακόμη, πρέπει να παίρνουμε υπόψη και τον χρόνο πέψεως των τροφών. Έτσι κατά την διάρκεια της πορείας δεν πρέπει να βαραίνουμε το στομάχι πολύ και με τροφές που δεν χωνεύουν εύκολα. Για αυτό τα γεύματα να είναι μικρά και συχνά. Το πρωί πριν το ξεκίνημα είναι απαραίτητο ένα ζεστό και γλυκό ρόφημα, για να πάρει ο οργανισμός τις πρώτες δυνάμεις για ένα

κατά την διάρκεια της πορείας τα υγρά να είναι λίγα προτιμώντερο είναι να κόβουμε την δίψα με ένα φρούτο, που δεν φέρνει και ιδρώτα.

Το βράδυ μετά την επιστροφή από την ορειβασία χρειάζεται ένα χλιαρό μπάνιο, για να φύγει ο ιδρώτας να χαλαρώσουν οι μυς και λίγη ανάπαυση για να συνέλθει ο οργανισμός από την υπερκόπωση. Κατόπιν ένα προσεκτικό φαγητό με άφθονα υγρά χωρίς να ξεχνάμε ότι το στομάχι του ανθρώπου χωρά 1,1/2 λίτρο και ότι η πέψη διαρκεί 2-3 ώρες.

ΓΕΥΜΑ ΗΜΕΡΑΣ
Πρωί 1-2 φλυτζάνια ζεστό καφέ ή γάλα ή τσάι με ψωμί - βούτυρο και γλυκό ρόφημα, για να πάρει ο οργανισμός τις πρώτες δυνάμεις για ένα

Το Νέο Δ.Σ του Ε.Ο.Σ. Χαλκίδας
Η νέα Διοίκηση που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της Γενικής Συνέλευσης της 27 Μαρτίου 1986 έχει ως εξής:

Πρόεδρος Δημήτρης Σταύρου, Αντιπρόεδρος - Έφορος Χιονοδρομίας Μάκης Βαφειάδης, Γενικός Γραμματέας - Έφορος Εγκαταστάσεων Σούλα Γέρου, Ειδικός Γραμματέας Μαρία Καπνίση - Μαυρίδου, Ταμίας Θανάσης Κωρώνης, Έφορος Ορειβασίας Γρηγόριος Τρίκκας, Έφορος Υλικού Δημήτρης Βαφειάδης, Έφορος Δημ. Σχέσεων Κώστας Χατζηλάμπρου, Έφορος Γραφείων Γιάννης Ατζινάς.

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Το Σαββατοκύριακο 24–25 του Μάη του 1986 πραγματοποιήθηκε Ορόσημο για την Ορειβατική Ιστορία του τόπου μας η Ειρηνοφόρος εκδήλωση του Κιθαιρώνα.

Εμείς οι ορειβατικοί, που κάθε Κυριακή και σχδλη αγκαλιάζουμε από τα ψηλώματα την απεραντούσύνη της γαλανής μας πατρίδας, εμείς μπροστάρηδες μπήκαμε στον αγώνα για την ΕΙΡΗΝΗ για την φιλία των Λαών.

Ορειβατικοί – Χιονοδρομικοί Σύλλογοι, με τις Ομοσπονδίες, δώσανε μεγαλόπρεπα το παρόν στον Κιθαιρώνα πάνω κει στο «Β. Τσάκος».

Το πρόγραμμα ξεκίνησε μ αγκαλιές και με φιλιά που φωνάζανε οι Ελευσίνιοι το ΚΑΛΩΣ ΜΑΣ ΗΡΘΑΤΕ στην πλατεία του τόπου μας.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκαν η ξενάγηση στην αρχαία από την Κ. Δήμητρα Παππά άφησε πολύ καλές εντυπώσεις.

Η δεξιωση στη Λέσχη Πολιτισμού, η προσφορά της δίτομης ιστορίας της Ελευσίνας από τον Δήμαρχο Μιχάλη Λεβέντη.

Η υποδοχή, η δεξιωση στο Δημαρχείο της Μάνδρας από τον Δήμαρχο Χρήστο Μαρούγκα.

Η υποδοχή στα Βίλια από τον Δήμαρχο Κώστα Μακρυνώρη.

Η αναδρομική έκθεση φωτογραφίας Βαγγέλη Τσάκος στα γραφεία μας στο σπίτι του Βαγγέλη, βεβαιώνουν το ασφαλές του λόγου:

Το θριάσιο μ ανοιχτές καρδιές υποδεχτήκαμε τους Ειρηνοφόρους Ορειβάτες με μπροστάρη τον Νο-

να μας.

Στον αγώνα που θα βεβαιώνει την πίστη μας και τη θέλησή μας, για την παντοτεινή άνοιξη της δημιουργίας και του πολιτισμού.

Στα 300 περίπου άτομα που βρέθηκαν στην εκδήλωση πέρα από τους πολλούς Ελευσίνιους έδωσαν το παρόν τους και οι ορειβατικοί:

ΕΟΟΣ 4 άτομα, ΕΟΧ 2 άτομα, Χανιών 10 άτομα, Ηρακλείου 3 άτομα, Ρέθυμνου 6 άτομα, Νάουσας 28 άτομα, Θεσσαλονίκης 3 άτομα, Γρεβενών 2 άτομα, Πτολεμαϊδας 1 άτομο, Κατερίνης 7 άτομα, Λάρισας 16 άτομα, Λαμίας 2 άτομα, Τρίπολης 10 άτομα, Λιβαδειάς 12 άτομα Αχαρνών 23 άτομα, Ασπρων Σπιτιών 1 άτομο, Πατρων 5 άτομα, ΑΟΟΣ 1 άτομο, Αθηνών 40 άτομα, ΣΕΟ Χαλκίδας 7 άτομα, Καλαβρύτων 8 άτομα, Καρπενησίου 3 άτομα, ΦΟΠ Πειραιώς 6 άτομα.

Ακούστηκαν οι πιο κάτω ομιλίες που σκόρπισαν ρίγη συγκίνησης.

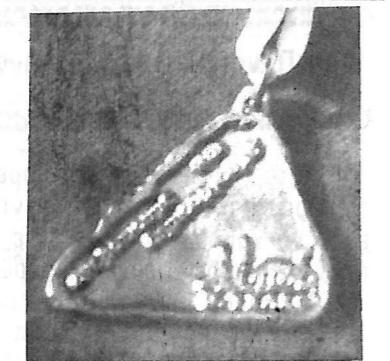
Προσφώνηση κ. Μιχάλη Δέψεντρου Προέδρου ΕΟΟΣ.

Αγαπητοί φίλοι.

Το 1986 χαρακτηρίσθηκε από την ΟΥΝΕΣΚΟ σαν ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΤΟΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

Η Γενική Συνέλευση της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ορειβατών Συλλόγων που έγινε φέτος τον Ιανουάριο, δέχθηκε εισήγηση του Δ.Σ. της ΕΟΟΣ να αφιερώσουν την ΕΙΡΗΝΗ μια Πανελλήνια Συνάντηση Ορειβατών στον Κιθαιρώνα που την οργάνωσή της να αναλάβει ο ΕΟΣ Ελευσίνας, σύλλογος της Ομοσπονδίας μας, που και άλλοτε έχει οργανώσει ανάλογες εκδηλώσεις με μεγάλη επιτυχία.

Η ορειβατική αυτή συνάντηση διαφέρει από της Ετήσιες Πανελλήνιες Ορειβατικές Συγκεντρώσεις που έχουν καθαρά ορειβατικό αθλητικό χαρακτήρα, αλλά και από τις άλλες εκδηλώσεις που γίνονται για την Ειρήνη. Η δική μας γιορτή δεν είναι μια εκδήλωση λόγων και θεωριών. Πρέπει να γίνει μια γιορτή χαράς, ένα πανηγύρι που μ αυτό θέλουμε να εκφράσουμε την επιθυμία μας για μια ειρήνη σ όλο τον κόσμο.

Αναμνηστικό από τη γιορτή ειρήνης
Φωτ. Αντώνη Χατζάρα

Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ του ΚΙΘΑΙΡΩΝΑ.

Στου Κιθαιρώνα την κορφή στα 1409μ. ο λεβέντης Παπαγγέλης Πηρουνάκης, ανέμισε το ράστρο, ύψωσε σταυρό, φώναξε με τη μελωδική φωνή του κι όλη η Ελλάδα τ άκουσε το χριστιανικό κάλεσμα, ΕΙΡΗΝΗ του σύμπαντος κόσμου. Κι η Ελλάδα συμπαρατάχτηκε στον αγώ-

μια ειρήνη που είναι κάτι παραπάνω, πολύ περισσότερο από το ΟΧΙ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ. Την ψυχή μας, στη ζωή μας. Αυτή η ειρήνη που ζητάμε θα μας επιτρέψει να χαρούμε την ομορφιά της φύσης και μεις οι ορειβάτες ιδιαίτερα των βουνών μας. Μονάχα η παγκόσμια ειρήνη στη γη μπορεί να προστατέψει τον πλανήτη μας, την όμορφη γη μας από την καταστροφή. Έχουμε υποχρέωση ΟΛΟΙ μας να προστατέψουμε το πε-

νη γη μας από την αλόγιστη χρήση της ατομικής ενέργειας.

Ήδη το 1951 σε κάποια εργασία μου έγραφα:

Έκείνο όμως το οποίο προκαλεί ανησυχία για το μέλλον της ανθρωπότητας είναι μήπως το πέρασμα της έρευνα του ανθρώπου από την περιοχή του μακροφυσικού κόσμου στην περιοχή του μικροφυσικού κόσμου και γενικά η ασχολία του με φαινόμενα μικροφυσικής λεπτότη-

δημιούργησης αείμνηστος πρόεδρος της Ελευσίνας, δημιούργησε αυτό το καταφύγιο για να δώσει στα Ελληνικά Νειάτα και ιδιαίτερα την μολυσμένη από την πρόσδοτη της βιομηχανίας Ελευσίνας, κατά τις ώρες της ανάπτυξης τους, την δυνατότητα να αναπνεύσουν καθαρό αέρα του βουνού, να ξεπλύνουν έτσι τους πνεύμονές τους και να δημιουργήσουν συνθήκες υγείας, χαρά και ειρήνης στις καρδιές τους.

Απ αυτό το υψόμετρο των 1000 μέτρων ας βροντοφωνήσουμε όλοι μαζί ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ με την ελπίδα πως η κραυγή μας αυτή θα φθάσει στ αυτά των ανθρώπων εκείνων που σήμερα κρατάνε τις τύχες της ανθρωπότητας στα χέρια τους.

Και τώρα παραδίδω στον αγαπητό μας πρόεδρο του ΕΟΣ Ελευσίνας κ. Γιώργο Μιχαλούτσο τον λόγο. Αυτό και όλοι οι εκλεκτοί του συνεργάτες έχουν αναλάβει την ευθύνη ΟΛΗΣ της εκδήλωσης ΚΙΘΑΙΡΩΝΑΣ – ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΤΟΣ ΕΙΡΗΝΗΣ 1986.

Προσφώνηση του Γιώργου Μιχαλούτσου, Προέδρου ΕΟΣ Ελευσίνας.

Τούτο το γιορτάσι σήμερα οφείλεται στους ψυχροπολεμικούς πυρακτωμένους ορίζοντες και στις λαμπρές παραδόσεις του λαού μας στον αγώνα του για την Ειρήνη.

Παγκόσμιος Ειρηνοφόρος ο χρόνος του 1986. Κι όλη η Ελλάδα μόλις τις δυνάμεις στο πανανθρώπινο ειρηνικό προσκλητήριο. Πιο ψηλά πιο αποφασιστικά θα ανεμίσουμε τη σημαία του αγώνα για ΕΙΡΗΝΗ στον κόσμο, φιλία σταυρού λαούς της γης.

Σ αυτό το Ειρηνικό προσκλητήριο στην καρδιά της άνοιξης κανένας δεν έχει το δικαίωμα αμέτοχος αδιάφορος να μείνει.

Οι μαγιάτικες μέρες θα γίνουν πιο φλογερές πιο αποφασιστικές στον αγώνα της ζωής. Στον αγώνα που θα βεβαιώνει την πίστη και τη θέληση μαζί για την παντοτεινή άνοιξη της δημιουργίας του πολιτισμού.

Αγναντεύοντας την ιστορία από τον Κιθαιρώνα

ριβάλλον μας, την χλωρίδα, την πανίδα, και τελικά εμάς, τα παιδιά μας, τις παραδόσεις, τον πολιτισμό μας. Πρέπει να ελευθερωθούμε από το άγχος της επιβίωσης και να χαρούμε τα αγαθά της ζωής, της οικογένειας, της δημιουργίας και έτσι να φτιάξουμε έναν ευτυχέστερο και καλύτερο κόσμο.

Συμπληρώθηκε μήνας από την μέρα που από ανθρώπινο λάθος προκλήθηκε σοβαρό ατύχημα σε πυρηνικό αντιδραστήρα, ειρηνικό, που είχε προορισμό να παράγει ηλεκτρική ενέργεια για την ευημερεία της ανθρωπότητας. Το αυτύχημα αυτό συγκλόνισε όλο τον κόσμο και για να σωθούν πολλές ανθρώπινες ψυχές χρειάσθηκε να θυσιασθούν εν γνώσει τους οιλίγοι. Το μοιραίο αυτό γεγονός μας υπενθύμισε και πάλι τους μεγάλους κινδύνους που διατρέχει

τας, είτε προς την κατεύθυνση της πυρηνικής φυσικής, είτε προς την κατεύθυνση της βιολογίας, έγινε πολύ πρόωρα, πριν δηλαδή φθάσει το πνεύμα και η ηθική του ανθρώπου στο ύψος εκείνο που θα του επέτρεπε να εκμεταλλεύεται τις τεράστιες δυνάμεις και τα αποτελέσματα που δύνανται μ αυτό τον τρόπο να προκληθούν χωρίς αυτός ο ίδιος να γίνει ταυτόχρονα πρόξενος τεράστιας καταστροφής. Είθε ο άνθρωπος να εκμεταλλεύεται τις σ αυτόν παρεχόμενες από τις προόδους της Επιστήμης και της Τεχνικής δυνατότητας για την δημιουργία μιας ευτυχισμένης ανθρωπότητας.

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ όλοι εμείς, ορειβάτες από όλα τα μέρη της Ελλάδας, μπροστά στο Καταφύγιο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΣΑΚΟΣ, το κόσμημα αυτό του Κιθαιρώνα. Ο αυτό-

συνέχεια στην σελ. 75

ΒΑΡΝΟΥΝΤΑΣ υψ. 2334μ.

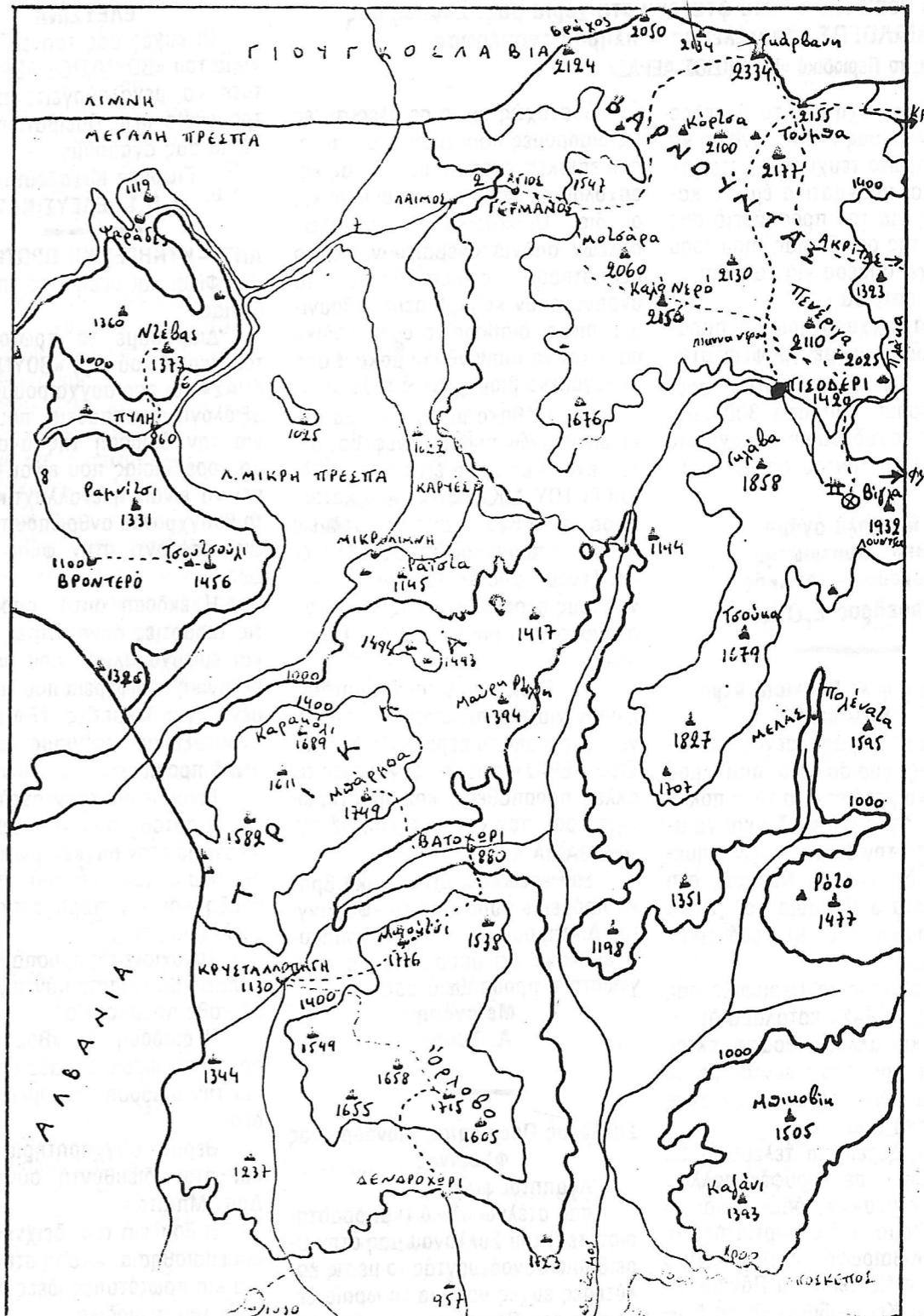
Δ. Μακεδονία χύνει τα ήσυχα νερά του στον Θερμαϊκό κόλπο της Θεσσαλονίκης. Δυτικά του δάσους και μέσα σε ένα άγριο αλλά επιβλητικό περιβάλλον βρίσκεται το Μοναστήρι της Αγίας Τριάδας κτίσμα Βυζαντινής εποχής από το 1050 μ.Χ. και το οποίο στάθηκε το κυριότερο ορμητήριο των Μακεδονομάχων μας. Συνεχίζοντας το ανηφορικό μας φτάνουμε στην κορυφή σε υψ. 2154μ. από την οποία βλέπουμε να απλώνεται μπροστά μας ένας υπέροχος φυσικός πίνακας αριστουργηματικής συνθέσεως. Είναι οι δύδιμες λίμνες των ΠΡΕΣΠΩΝ που στα ήρεμα νερά τους καθρεπτίζεται το μεγαλείο της γύρφυσης.

τήριο.

Δυτικά της Πινερίτσας, όπως ανηφορίζουμε μετά το διάσελο, είναι η ΚΙΒΑΝΙΤΣΑ με υψ. 2110μ. Ευθεία και δυτικά είναι τα περίφημα Κρυονέρια η

Του Χρήστου Φάτση

ΜΠΕΛΑ - ΒΟΔΑ υψ. 2154μ. Αριστερά, όπως ανηφορίζουμε για την Μπέλα Βόδα είναι το περίφημο δάσος ΚΟΣΑΓΙΑΣ με τις πελώριες οξεές και τα γάργαρα νερά των πρώτων πηγών του Αλιάκμωνα ο οποίος αφού διασχίζει ιολόκληρη την Βίγλα και ανηφορίζουμε Βόρεια την κορυφή του δασικού δρόμου για τις κορυφές του ΒΑΡΝΟΥΣ. Η πρώτη βραχώδης οροσειρά, ανατολικά όπως ανηφορίζουμε, είναι η ΠΙΝΕΡΙΤΣΑ με 2177μ. υψ. Στην συνέχεια βόρεια και στην ίδια σειρά, είναι η ΚΟΡΤΣΑ ΤΟΥΜΠΑ με υψ. 2177μ. Και φτάνουμε στην τελευταία Ελληνική κορυφή του ΒΑΡΝΟΥΣ, πάλι βόρεια φυσικά, την ΟΡΙΖΑ η ΓΚΑΡΒΑΝ με υψ. 2334μ. σε σχήμα κώνου. Από κει απενίζουμε, στο βάθος ευθεία, την ψηλότερη κορυφή στο Γιουγκοσλαβικό έδαφος, το ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ με υψ. 2601μ. και που για να πάμε χρειάζεται διαβα-

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Θεωρούμε σκόπιμο να δημοσιεύουμε πέρα από τα άρθρα και επιστολές Συναδέλφων φίλων και αναγνωστών του περιοδικού, που φτάνουν στα χέρια μας. Σκοπός μας Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ. Αποτέλεσμα η πλήρης ενημέρωση.
Προς το Περιοδικό «ΒΟΥΝΙΣΙΟΣ ΑΕΡΑΣ»

Είχα την τύχη από το Πρόεδρο του ΕΟΣ Νάουσας κ. Μ. Ξανθίδη να πάρω το πρώτο τεύχος σου στα χέρια μου και πραγματικά έμεινα κατάπληκτος για την προσπάθειά σου στο χώρο της ορειβασίας, που τόσο ανάγκη έχει σήμερα για να αναπτυχθεί στην πατρίδα μας.

Θερμά συγχαρητήρια και παρακαλώ πολύ όπως με γράψεις στον κατάλογο των συνδρομιτών σου. Την συνδρομή μου από 300 δρχ. στέλνω με ταχυδρομική επιταγή στο όνομα του συντάκτου σου κ. Δημ. Μπάϊτση.

Με πολύ αγάπη
Θεμ. Μυστριώτης
Μαρούσι – Αττικής
Πρόεδρος Ε.Ο.Χ.

Αγαπητέ φίλε Βουνίσιες Αέρα
Καλημέρα

Πάρα πολύ χαρούμενος και ευτυχισμένος γύρισα στο σπίτι μου στην Αθήνα μετά από τα τόσα πολλά που είχα την τύχη να δω και να ακούσω κατά την διάρκεια των 8 ημερών που έμεινα στη Νάουσα, στη Κοζάνη, στα 3 Πηγάδια και γενικά στην περιοχή της Κεντροδυτικής Μακεδονίας.

Διαβάζοντας το Περιοδικό σας «ΒΟΥΝΙΣΙΟΣ ΑΕΡΑΣ» κατάλαβα ότι υπάρχουν και άλλοι άνθρωποι εκτός από μένα που ασχολούνται με το βουνό και γενικότερα με την αγνή και παρθένα φύση.

Όπως ξέρεις τα τελευταία 30 χρόνια έζησα σε κορυφές πολλών Ελληνικών βουνών, όπως είναι το Βίτσι, ο Ισμαρος, ο Χορτιάτης, το Πήλιο, ο Κιθαιρώνας, η Πάρνηθα, ο Υμητός, η Πεντέλη, το Πάνιο Όρος κοινώς Κερατοβούνι και τα Λευκά Όρη. Επισκέφθηκα δε, αρκετά άλλα με ορειβατικούς και εκδρομικούς συλλόγους, στην Ελλάδα Ευρώπη και Αμερική.

Σύλλογος Ορειβασίας Χιονοδρομίας
Φλώρινας

Αγαπητοί φίλοι

σας στέλνω υλικό (και δραστηριότητες) του Συλλόγου μας στην Ορειβασία συνοδεύοντάς το με τις καλύτερες ευχές μου για το ωραίο ξεκίνημα του Περιοδικού της Περιφέρειας μας.

Εύχομαι οι δραστηριότητές μας να ανεβαίνουν ψηλά με επιτυχία με υγεία και καλωσύνη.

ΚΑΛΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ.
Ο Έφορος Ορειβασίας του Σ.Ο.Χ.
Φλώρινας Χρήστος Φάτσης

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Οι ευχές μας τρανές στο ξεκίνημα του «ΒΟΥΝΙΣΙΟΣ ΑΕΡΑΣ» πάντοτε να μεγαλούργειτε πάντα να τρανεύετε σεις Ορειβατική Πρωτοπορία σας αγαπούμε.

Γιώργος Μιχαλούτσος
Ε.Ο.Σ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΑΝΤΙ-ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
Φίλοι και ορειβάτες της Μακεδονίας

Διαβάσαμε το πρώτο τεύχος του περιοδικού σας «ΒΟΥΝΙΣΙΟΣ ΑΕΡΑΣ» και σας συγχαίρουμε για την αξιόλογη προσπάθεια που κάνετε για την διάδοση της αγαπημένης μας ορειβασίας που είναι (και πρέπει να είναι) η εναλλαχτική στάση του σύγχρονου ανθρώπου των πόλεων, απέναντι στην φύση και την ζωή.

Η έκδοση αυτή, αποδεικνύει, τις τεράστιες δυνατότητες σε ιδέες και έμψυχο υλικό, που διαθέτει η ελληνική περιφέρεια που έμεινε, και μένει, για δεκαετίες, έξω από κάθε αναπτυξιακό σχεδιασμό και πολιτιστική προοπτική.

Είναι δε μια τρανταχτή απάντηση, σ αυτούς που για χρόνια καλλιέργησαν τον συγκεντρωτισμό στην ορειβασία τον ελιτισμό στην ανάπτυξη και τον παραγοντισμό στην στελέχωση της.

Συνεχίστε τις προσπάθειες σας, κι εμείς θα είμαστε πάντα μαζί σας, σε κάθε προσπάθεια.

Η διάδοση του «Βουνίσιου Αέρα» στην Βόρεια Ελλάδα θα σημάνει και την διάδοση της Ορειβατικής Ιδέας.

Θερμά συγχαρητήρια αξιζουν και στον διευθυντή σύνταξης κ. Δημ. Μπάϊτση.

Η δουλειά του, δείχνει γνώσεις και ευαισθησία. Αγάπη στην ορειβασία και πρωτότυπες ιδέες στην σύνταξη του περιοδικού.

Ελπίζουμε σύντομα να σας

στείλουμε την συνεργασία μας.
«ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ Φυσιολατρικής Αντι-Κυνηγητικής Πρωτοβουλίας»

Αγαπητοί Συνάδελφοι.

Μεγάλη χαρά και έκπληξη ένοιωσα όταν πήρα στα χέρια μου το περιοδικό σας.

Πραγματικά ο «Βουνίσιος Αέρας» ήταν αυτό που έλλειπε από την περιφέρειά μας και σας συγχαίρω για τη πρωτοβουλία σας.

Τέτοιες πρωτοπόρειες ιδέες ανάμεσα στα μέλη των Σωματείων είναι χρήσιμες απαραίτητες αλλά παράλληλα αποτελούν και τα θεμέλια στη μετάδοση της ορειβασίας και των προβλημάτων της.

Οι ορειβάτες σήμερα έχουν ανάγκη αποζητούν κάθε είδους περιοδικό που αναφέρεται στη φύση, στο βουνό και γενικά στα αγνά ιδεώδη της ορειβασίας.

Εύχομαι αλλά και το πιστεύω πως η κυκλοφορία που «Β.Α.» θα πάρει μεγάλες διαστάσεις σε κάθε γωνιά της χώρας μας.

Γνωρίζω πολύ καλά τα πάσης φύσεως εμπόδια που παρουσιάζονται στο κατώφλι κάθε εκδότη, τη στιγμή που πρόκειται να κυκλοφορήσει ένα περιοδικό. Γι αυτό κι εγώ σαν δείγμα συμπαράστασης και συνέχισης της εκδοσής του θα επιθυμούσα να γίνω συνδρομητής του, ακόμα και να βοηθήσω στην πληρότητα της ύλης αν υπάρχει ανάγκη.

Φιλικά
Στρ. Παρασκευαΐδης

Πολυαγαπητε μου φίλε συνορειβάτη και σύντροφε.

Σου γράφω δυο λόγια, για να σε φχαριστώσω για την ευγένεια και την καλωσύνη σου, να μου στείλεις το 1ο τεύχος του καινούργιου ορειβατικού περιοδικού της Περιφέρειας Κεντροδυτικής Μακεδονίας.

«ΒΟΥΝΙΣΙΟΣ ΑΕΡΑΣ»

Σωστή η ιδέα σας για την έκδοση του, που συμπληρώνει μια υπαρκτή ανάγκη για πληροφόριση των ορειβατών της περιοχής, αλλά και την πληροφόριση – προπαγανδισμό των αγαθών της ορειβασίας, σε ακόμη πλατύτερα στρώματα της κοινωνίας και ιδιαίτερα στους νέους κορίτσια – αγόρια.

Πολύ καλή η τυπογραφική και άλλη εμφάνιση του περιοδικού, καθώς και η ύλη του επίσης που τη

συμπληρώνει η πλούσια εικονογράφησή του.

Ευχαριστώ για τη δημοσίευση της φωτογραφίας (σελ. 13) με μόνη την παρατήρηση πως στο επόμενο τεύχος, να σημειώσεις πως στην 45η ΠΟΣ δεν ήμουνα ο μεγαλύτερος αλλά πρεσβύτερος.

Ελπίζω να συναντηθούμε στη φετινή 46η ΠΟΣ και να τα πούμε από κοντά....

Σε χαιρετώ με πολλή αγάπη και σε ασπάζομαι συντροφικά.

Κλεόβουλος Δενδρινός

Αγαπητοί μας φίλοι

Σας ευχαριστούμε όλους για τα καλά σας λόγια και όπως πολλοί μας γράφατε περιμένουμε τις συνεργασίες σας, γιατί πάντα σ αυτές βασίζεται ο «βουνίσιος άέρας».

Για να κουβαλήσουμε 1/2 κιλό βάρος στα πόδια θέλουμε την ίδια ενέργεια σαν να κουβαλούμε 3 κιλά στην πλάτη; Γι αυτό μην αγοράζετε πολύ βαρειά άρβυλα και κουράζετε άδικα τα πόδια σας, εκτός αν το απαιτούν οι συνθήκες ορειβασίας που θα κάνετε.

Με θερμοκρασία + 0 βαθμοί Κελσίου και αέρα 30 χιλ. την ώρα παγώνουμε όπως με θερμοκρασία -80 βαθμοί Κελσίου χωρίς αέρα; Ο αέρας μπορεί να μας παγώσει και με θερμοκρασίες πάνω από το μηδέν. Επίσης δεν παγώνουμε μόνον στις ψηλές κορυφές, αλλά και στα χαμηλά όταν τύχουμε με αέρα και βροχή. Ο συνδυασμός αέρα και βροχής είναι τρομερά επικίνδυνος.

Αυτοί που ιδρώνουν πολύ πρέπει κατά διαστήματα να παίρνουν τα μπλέτες αλάτι, γιατί η έλλειψη αλατίου στο σώμα έχει πολύ άσχημα επακόλουθα, όπως κράμπες στα πόδια, πονοκεφάλους, ναυτίες και γενικά μια ατονία και αδιαθεσία.

Στιγμές περισυλλογής και ευθύνης για το μέλλον της ανθρωπότητας για τη διατήρηση της ΕΙΡΗΝΗΣ και την συνέχιση της πάλης ενάντια στη πυρηνική απειλή καθώς τιμούμε τα 4 χρόνια από τη συντριβή του Χιτλεροφασισμού.

Τα διδάγματα της νίκης των Λαών αποκτούν μεγαλύτερη σημασία σήμερα και αξίζει να σκαλέψουμε τις μνήμες παλαιοί και να αναλογιστούν οι νεότεροι.

Αυτά και άλλα απασχολούν τους λαούς σ ανατολή και δύση κι έχουμε δηλώσει κατηγορηματικά ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ – ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ.

οργανισμό.

Ένας τρόπος για να μην συναντούμε φίδια είναι το να κάνουμε φασαρία στο περπάτημά μας;

Η λάσπη ξεραίνει και κάταστρεφει το δέρμα των αρβυλών; Γι αυτό μόλις γυρίσετε στο σπ

ΦΑΡΑΓΓΙ ΒΟΥΡΑΪΚΟΥ – ΟΔΟΝΤΩΤΟΣ

οδοντωτός πισίνας με την αγάπη μας για την Ελλάδα. Το οδοντωτό του Ε.Ο.Σ. Καλάβρυτων. Αζού στην Ελλάδα είναι ο ΟΔΟΝΤΩΤΟΣ. Το τραίνο που με το χαρακτηριστικό σφύριγμα και αγκομαχτό ανεβαίνει καθημερινά το φαράγγι, χρησιμοποιούντας τη μεσαία οδοντωτή γραμμή σε τρια σημεία και για αρκετά χιλιόμετρα που η κίνηση του εδάφους είναι μεγάλη.

Το τραίνο λοιπόν πλησιάζει τα 100 χρόνια ζωής και ήταν μέχρι πριν λίγα χρόνια η καρδιά της επαρχίας, η γέφυρα με την υπόλοιπη Ελλάδα και ειδικά με την Αθήνα, μια και αποτελούσε μοναδικό σχεδόν μέσο μεταφοράς στην επαρχία ανθρώπων και εμπορευμάτων.

Σήμερα παραμένοντας το ίδιο γραφικό εξυπηρετεί και πάλι με επιτυχία τις συγκοινωνίες, αλλά κύρια μεταφέρει, ξεναγεί χιλιάδες επισκέπτες ιδιάτερα, τούς καλόκαιρινούς μήνες, στο φαράγγι του Βούραικου, στο Μέγα Σπήλαιο, τη Ζαχλωρού και καταλήγοντας στα Καλάβρυτα. Την κατασκευή του απεφάσισε ο Χαρ. Τρικούπης το 1889, για λογαρισμό του κράτους. Το κόστος του έφθασε τις 3.900.000 χρυσές δραχμές τότε, ενώ αρχικά η δαπάνη του είχε εκτιμηθεί από την Γαλλική αποστολή σε 1.000.000 δραχμές. Για τούτο ματαιώθηκε και η συνέχισή του μέχρι Τρίπολη, όπως αρχικά είχε προγραμματιστεί. Την εκμετάλευσή του με σύμβαση για 92 χρόνια αναλαμβάνουν οι Σ.Π.Α.Π. Την κατασκευή του τμήματος Διακόφτο – Καλάβρυτα ανέλαβε η ανακατασκευάσει σε δέκα μήνες ο Γάλλος εργολάβος Ατων και 21.300 χιλιόμετρα το ολοκληρώθηκαν σε πέντε χρόνια. Το πρώτο του ταξίδι έγινε μετά την 17.7.1895 ημέρα που η Βουλή νανέθεσε την διεκμεταλέυσή του στους Σ.Π.Α.Π. που ωστόπου γνώρισαν την αριχησή του.

Η διέξοδος που βρήκαν τα νερά στο βρέθιο πτυμήμα της προς τη θάλασσα δημιούργησαν το φαράγγι, που άλλα τα μετέπειτα χρόνια το βάθινε με το πέρασμά του ο Βούραικος ο Ερασίνος των αρχαίων. Το

μια πρόσθετη όμως ομορφιά είναι έκεινη που του δίνει τη μοναδικότητα στην Ελλάδα είναι ο ΟΔΟΝΤΩΤΟΣ. Το τραίνο που με το χαρακτηριστικό σφύριγμα και αγκομαχτό ανεβαίνει καθημερινά το φαράγγι, χρησιμοποιούντας τη μεσαία οδοντωτή γραμμή σε τρια σημεία και για αρκετά χιλιόμετρα που η κίνηση του εδάφους είναι μεγάλη.

Το τραίνο λοιπόν πλησιάζει τα 100 χρόνια ζωής και ήταν μέχρι πριν λίγα χρόνια η καρδιά της επαρχίας, η γέφυρα με την υπόλοιπη Ελλάδα και ειδικά με την Αθήνα, μια και αποτελούσε μοναδικό σχεδόν μέσο μεταφοράς στην επαρχία ανθρώπων και εμπορευμάτων.

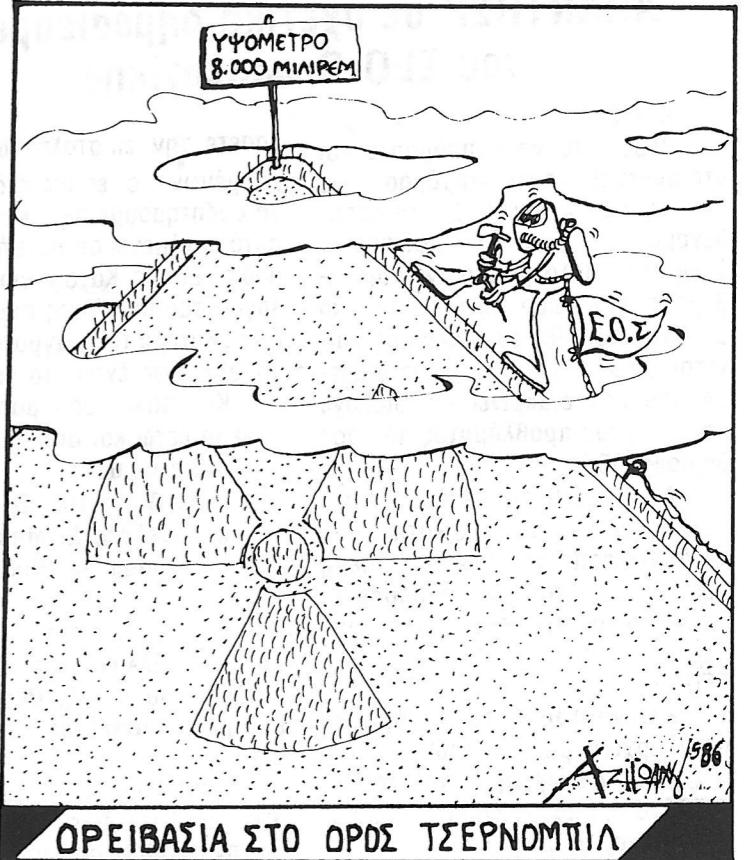
Σήμερα παραμένοντας το ίδιο γραφικό εξυπηρετεί και πάλι με επιτυχία τις συγκοινωνίες, αλλά κύρια μεταφέρει, ξεναγεί χιλιάδες επισκέπτες ιδιάτερα, τούς καλόκαιρινούς μήνες, στο φαράγγι του Βούραικου, στο Μέγα Σπήλαιο, τη Ζαχλωρού και καταλήγοντας στα Καλάβρυτα. Την κατασκευή του απεφάσισε ο Χαρ. Τρικούπης το 1889, για λογαρισμό του κράτους. Το κόστος του έφθασε τις 3.900.000 χρυσές δραχμές τότε, ενώ αρχικά η δαπάνη του είχε εκτιμηθεί από την Γαλλική αποστολή σε 1.000.000 δραχμές. Για τούτο ματαιώθηκε και η συνέχισή του μέχρι Τρίπολη, όπως αρχικά είχε προγραμματιστεί. Την εκμετάλευσή του με σύμβαση για 92 χρόνια αναλαμβάνουν οι Σ.Π.Α.Π. Την κατασκευή του τμήματος Διακόφτο – Καλάβρυτα ανέλαβε η ανακατασκευάσει σε δέκα μήνες ο Γάλλος εργολάβος Ατων και 21.300 χιλιόμετρα το ολοκληρώθηκαν σε πέντε χρόνια. Το πρώτο του ταξίδι έγινε μετά την 17.7.1895 ημέρα που η Βουλή νανέθεσε την διεκμεταλέυσή του στους Σ.Π.Α.Π. που ωστόπου γνώρισαν την αριχησή του.

Από τότε και μέχρι σήμερα συνέχιζε τις διαδρομές του χωρίς κανένα ατύχημα ποτέ και με ελάχιστες διακοπές, όπως στην κατοχή για ένα μικρό διάστημα μηνών και από χιονοπτώσεις ή κατολισθήσεις για λίγες μέρες. Το φαράγγι λοιπόν και το τραίνο του οικολογικά προσαρμοσμένα θα λέγαμε αποτελούν μια πρόκληση για επισκέψη από τον κα-

θε ένα.

Σας προσκαλούμε λοιπόν και φέτος στην 6η πανελλαδική κατάβαση του φαραγγιού. Απευθύνουμε δε με την ευκαιρία αυτή σε όλους τους αρμόδιους φορείς Υπουργεία, Δασαρχεία, Τοπική Αυτοδιοίκηση, Συλλόγους κ.λ.π. την έκκληση για προστασία της οικολογικής ισορροπίας του φαραγγιού με την πλούσια χλωρίδα και πανίδα αλλά και την ανάγκη της βελτίωσης της με τα απαραίτητα έργα.

Αυτοί που φεύγουν ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΟΡΑΝΤΩΝΑΚΗΣ

ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ ΣΤΟ ΌΡΟΣ ΤΣΕΡΝΟΜΠΙΛ

Μοιραία στάθηκε η αναρίχησή του στο Λατομείο – Λουτρά Ωραίας Ελένης, του 29χρονου προέδρου και ιδρυτού μέλους του ΕΟΣ Κορίνθου Μανώλη Γοραντουνάκη στις 20 Απριλίου 86.

Έτσι ένας καλός φίλος και συνορειβάτης έφυγε από κοντά μας στα 29 του χρόνια αφήνοντας ένα μεγάλο κενό στο χώρο του.

Ο Μανώλης έφυγε στις 28 Απριλίου αφίνοντας πίσω την οικογένειά του.

Ο θεός να τους παρηγορίσει. Εμείς θα τον έχουμε πάντα μαζί μας στο όλες τις κορφές γιατί.....

Δεν πέθανε αδιάφορο τα χρόνια κι αν περνούνε τότε οι νεκροί πεθαίνουν όταν τους λησμονούνε

Της σύνταξης

Ζηλόν

Τού Τάσου Άγαθάγγελου

**ΑΠΑΝΤΗΣΗ σε σχετικά δημοσιεύματα
του ΣΕΟ Θεσσαλονίκης**

ΚΥΡΙΟΙ.

Βέβαια το να λυπούμαστε και στη συνέχεια να επανερχόμαστε για ένα γεγονός που εμείς δεν το παραδεχόμαστε σαν μια πράξη αξιόποινη όπως εσείς αλλά για μια ανάγκη επιβιωσης στο χώρο αυτό, στην από 21 Απριλίου 1986 επιστολή μας φαίνεται ξεκάθαρα η ειλικρινής διάθεση που μας διακρίνει για διάλογο και λύση του προβλήματος που σας δημιουργήθηκε.

Αντί αυτού του δρόμου εσείς καταφεύγετε σε άστοχες κατηγορίες με αποτέλεσμα να οξύνεται η θέση μεταξύ μας, πράγμα απαράδεκτο για μια οικογένεια ορειβατική, ανέξαρτη αν αυτή λέγεται ΕΟΣ ή ΣΕΟ.

Κλείνοντας επανερχόμαστε στην αρχική μας πρόταση για μια συζήτηση διευκρίνηση από τον υπεύθυνο του καταφυγίου με τους υπό κατηγορία ορειβάτες.

Διατελούμε,
Με Ορειβατικούς χαιρετισμούς
Ο πρόεδρος Δ. Μπατάρας
Ο γ. γραμμ. Μ. Νικολαΐδης

ΚΥΡΙΟΙ.

Σε απάντηση της από 23 Μαρτίου 1986 με αρ. πρωτ. 96 επιστολής σας προς τον Σύλλογό μας σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

Με την λήψη της επιστολής προσπαθήσαμε να διαπιστώσουμε αν αυτά που αναφέρονται στην επιστολή σας παρουσιάζονται και στην πραγματικότητα. Κατά τη γνώμη μας βεβαίως καταδικάζουμε εκ των προτέρων κάθε ορειβάτη ο οποίος παραβιάζει Κτίσματα στο βουνό που έχουν σαν προορισμό την ευξηπηρέτηση των ορειβατών και προσφέρουν σε αυτούς τα απαραίτητα για μια αποτελεσματική δράση στο χώρο αυτό. Δυστυχώς όμως στην προκειμένη περίπτωση και όπως φαίνεται από την ενυπόγραφη συνημμένη επιστολή των κατηγορουμένων δεν συνέβη αυτό.

Θα θέλαμε κατ αρχή να μορφώσετε γνώμη στο καυτό αυτό θέμα και είμαστε στη διάθεσή σας αφού δια-

κρατούσε γνωρίζοντας ότι την επομένη μέρα θα ανέβαινε και μεγάλος αριθμός ορειβατών. Ο λόγος για τον οποίο χρησιμοποιήσαμε το καταφύγιο (αν και είχαμε μαζί μας εξοπλισμό χειμερινής διανυκτέρευσης στο ύπαιθρο) ήταν απαραίτητος μιας και ένα από τα μέλη της ομάδας είχε σοβαρές στομαχικές διαταραχές επιλέγοντας την καλύτερη λύση που ήταν η διανυκτέρευση στο καταφύγιο.

Και πάλι λυπούμαστε για ότι συνέβη έστω και από παρεξήγηση.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο πρόεδρος Δ. Μπατάρας
Ο γ. γραμμ. Μ. Νικολαΐδης

Σε απάντηση της επιστολής του Συλλόγου Ελλήνων Ορειβατών προς το Δ.Σ. του Ε.Ο.Σ. Θεσσαλονίκης, έχουμε να αντιπαραθέσουμε τα εξής:

Η παρουσία μας στο καταφύγιο ήταν απόλυτα δικαιολογημένη (παρά την αντίθετη άποψη του ΣΕΟ) άλλωστε δε, δεν ερωτηθήκαμε από κανένα υπεύθυνο του καταφυγίου για τους λόγους της παρουσίας μας μέσα σε αυτό. Στο σημείο αυτό θέλουμε να τονίσουμε ότι πράγματι παραβιάζοντάς το χώρο του καταφυγίου για διανυκτέρευση, όχι παραβιάζοντάς το αλλά μπαίνοντας από το παράθυρο του β ορόφου, το οποίο ήταν ανοικτό. Ας σημειωθεί ότι είναι αδύνατον να ανοίξει κανείς ένα παράθυρο αυτού του τύπου εκ κατασκευής, πολύ δε περισσότερο να αναρτήσει κλείμακα ανα δεν χρησιμοποιήσει για την ανάρτηση της το πρέκι του παραθύρου. Είναι φανέρο ότι το παράθυρο ήταν ελλατωματικό με αποτέλεσμα από τον δυνατό αέρα που επικρατεί να αναρπαστεί το εξώφυλλό του, που βρισκόταν στο έδαφος λίγα μέτρα μακριά από τον τοίχο του καταφυγίου. Από τη στιγμή που συνέβη αυτό δεν ήταν παρά θέμα χρόνου, το παράθυρο να καταστραφεί ολοκληρωτικά. Το παράθυρο αυτό λοιπόν, χρησιμοποιήσαμε για την εισόδο μας στο καταφύγιο και πέραν από αυτό καμμιά άλλη ζημιά δεν προκαλέσαμε. Κάθε άλλο δε, επιμεληθήκαμε την κατάσταση που επι-

Λ. Γιαννακούλης
Δ. Πεκόπουλος
Π. Θεοδώρου
Χ. Ανανιάδης

συνέχεια απ την σελ. 73

νων αλλά και Πανεπιστημίων, όπως του Μονάχου, ακριβώς για την σπανιότητα των βιτάνων αλλά και των εντόμων.

Η φύση του Βαρνούντα η θέα και οι γραφικές λίμνες των Πρεσπών κρύβουν ένα μεγαλείο που πρέπει να απολαύσετε για να νοιώσετε ξεκούραση κορμιού και αγαλίαση ψυχής. Είναι το πλούσιο δώρο που χαρίζει στους Ορειβάτες και Φυσιολάτρες.

ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΛΥΜΠΟΣ

ΣΜΟΛΙΚΑΣ

ΒΟΡΑΣ

ΓΡΑΜΜΟΣ

ΓΚΙΩΝΑ

ΤΥΜΦΗ

ΤΣΟΥΜΕΡΚΑ

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

ΦΗΛΟΡΕΙΤΗΣ

ΛΕΥΚΑ ΟΡΗ

ΒΑΡΔΟΥΣΙΑ

ΤΑΫΤΕΤΟΣ

ΖΗΡΕΙΑ

ΧΕΛΑΜΟΣ

ΤΥΜΦΡΗΣΤΟΣ

ΛΑΚΜΟΣ

ΦΑΛΑΚΡΟΝ

ΕΡΗΜΑΝΘΟΣ

ΟΡΒΗΛΟΣ

ΠΙΕΡΙΑ

υψόμ. ....

2917

υψόμ. ....

2637

υψόμ. ....

2524

υψόμ. ....

2520

υψόμ. ....

2510

υψόμ. ....

2497

υψόμ. ....

2469

υψόμ. ....

2457

υψόμ. ....

2456

υψόμ. ....

2452

υψόμ. ....

2437

υψόμ. ....

2404

υψόμ. ....

2376

υψόμ. ....

2341

υψόμ. ....

2315

υψόμ. ....

2295

υψόμ. ....

2232

υψόμ. ....

2224

υψόμ. ....

2212

υψόμ. ....

2194